Versie d.d.
25-11-2016
M26020672/1/20638566

NOTULEN

VAN DE ALGEMENE VERGADERING VAN DE TE APELDOORN GEVESTIGDE NAAMLOZE VENNOOTSCHAP

ROYAL REESINK N.V.

GEHOUDEN OP 25 MEI 2016, AANVANG 14:00, LOCATIE: ROSARIUM

TE AMSTERDAM, AMSTELPARK 1

1. Opening

De voorzitter, de heer professor dr. C.P. Veerman, opent de vergadering en heet de aanwezigen van harte welkom.

Vervolgens geeft de voorzitter te kennen dat:

- Stichting Administratiekantoor van Aandelen Reesink een volmacht heeft afgegeven waardoor certificaathouders die ter vergadering aanwezig of vertegenwoordigd zijn stemrecht kunnen uitoefenen terzake van de met de betreffende certificaten corresponderende aandelen. Hij meldt op verzoek van het bestuur van Stichting Administratiekantoor van Aandelen Reesink dat is besloten om geen separate vergadering te houden voor certificaathouders aangezien deze algemene vergadering benut kan worden om daar waar wenselijk het woord te voeren en vragen te stellen.
- Hij zal mededelen hoeveel aandeelhouders en certificaathouders aanwezig of vertegenwoordigd zijn en hoeveel stemmen zij kunnen uitbrengen, zodra de presentielijst hem bekend wordt.
- Een aantal personen zijn uitgenodigd de vergadering als toehoorder bij te wonen waartegen niemand ter vergadering bezwaren heeft geuit. Het betreft hier onder andere leden van de Centrale Ondernemingsraad, alsmede enkele representanten

van de directie en het management van Reesink's bedrijven of bedrijven waarin Reesink participeert.

- De accountant van de vennootschap, onder wiens verantwoordelijkheid de goedkeurende verklaring bij de jaarrekening 2015 is afgegeven, te weten de heer drs. D.L. Groot Zwaaftink RA van EY Accountants LLP, welkom wordt geheten. De externe accountant zal een korte toelichting geven over zijn controlewerkzaamheden.
- Van het verhandelde in de vergadering notulen zullen worden gemaakt, waartoe de voorzitter professor mr. M. van Olffen tot secretaris heeft aangewezen. Tevens deelt de voorzitter mee dat ten behoeve van het opstellen van de notulen een bandopname van de vergadering wordt gemaakt.
- Stemming zal plaatsvinden bij acclamatie. Personen die tegen een voorstel wensen te stemmen dan wel zich van stemming wensen te onthouden worden vriendelijk verzocht om bij het betreffende agendaonderdeel en voorstel dit aan te geven door hun hand op te steken, naam te noemen en aan te geven ten behoeve van wie tegen het voorstel wordt gestemd dan wel wie zich onthoudt alsmede het aantal aandelen waarvoor deze stemmen worden uitgebracht.
- De gebruikelijke jaarlijkse agendapunten eerst zullen worden behandeld. Vervolgens zal bij agendapunt 8 en verder uitgebreid worden stil gestaan bij het openbaar bod. Verder geeft de voorzitter aan dat er een presentatie over het bod zal worden gegeven en dat daarbij ook de gelegenheid is om vragen te stellen of opmerkingen te maken. Voor een ordelijk verloop van de vergadering wordt iedereen verzocht om eventuele vragen of opmerkingen aangaande dat onderwerp te stellen bij dat betreffende agenda item.

De heer Jorna (Vereniging van Effectenbezitters) vraagt of punt 8 naar voren kan worden gehaald, in ieder geval voor de decharge aan het bestuur en aan de Raad van Commissarissen, aangezien het proces zich ook grotendeels in 2015 heeft voltrokken en de VEB hier vragen over heeft die van invloed kunnen zijn op het verlenen van decharge.

De voorzitter geeft aan bereid te zijn hieraan te voldoen.

De heer Jorna vraagt bij welk punt de voorzitter het zal plaatsen.

De voorzitter geeft aan zich daarover te zullen beraden, maar dat punt 8 in ieder geval voor de dechargeverlening zal worden besproken. De voorzitter gaat over tot het verslag van de directie.

2. Verslag van de directie

De voorzitter geeft het woord aan de heer Van der Scheer om een toelichting te geven op het verslag van de directie.

De heer Van der Scheer geeft een presentatie van de highlights die genoemd zijn in het jaarverslag en de stand van zaken op dit moment. De heer Linnenbank geeft daarbij een

toelichting op de jaarrekening. De presentatie is via de website, www.royalreesink.com, te downloaden.

De voorzitter bedankt de heer Van der Scheer en de heer Linnenbank. Ten behoeve van de vergaderorde meldt de voorzitter dat het het beste is om punt 8 te behandelen na het vaststellen van de jaarrekening en vervolgens de vergadering te vervolgen zoals die in de agenda staat aangegeven. De heer Jorna geeft te kennen hiermee akkoord te gaan en de voorzitter biedt de algemene vergadering de gelegenheid vragen te stellen over het verslag van de directie.

De heer Stevense (Stichting Rechtsbescherming Beleggers) merkt op dat hij naar de afgelopen zes jaar heeft gekeken en hij vraagt zich af of er niet te veel overnames zijn geweest. Hij zegt dat het soms ook te hard kan gaan en dat de IT-systemen met deze snelle ontwikkelingen al wat beginnen te kraken. De heer Stevense zou daarom graag willen weten of Reesink de IT-systemen en de machinevoorraden in korte tijd op orde krijgt. De heer Stevense geeft te kennen dat hij denkt dat toch niet alles reilt en zeilt zoals het zou moeten reilen en zeilen. Hij zegt dat Reesink Agrometius heeft overgenomen en in Brabant er ook nog Farmertronics is. De heer Stevense vraagt zich af waarom Agrometius is overgenomen, voor de hardware of de software of voor beide. De heer Stevense stelt dat samenwerken met Farmertronics misschien voordeliger was geweest. Tot slot vraagt de heer Stevense waarom precies voor het bedrijf van de heer Van Driel, de eerste onderneming die aan de CO2 prestatieladder meedoet, is gekozen.

De voorzitter bedankt de heer Stevense voor zijn vragen en geeft het woord aan de heer Jorna.

De heer Jorna geeft aan de notulen van 2015 ter voorbereiding te hebben gelezen. Hij zegt dat in deze notulen een vraag van de heer Ten Doeschate over een vordering van EUR 1.600.000,-- op McCormick stond. De heer Jorna geeft aan dit, gezien de bedragen, toch een aannemelijk bedrag te vinden en het gevoel te hebben gekregen dat deze vordering in het niets is verdwenen. Hij legt uit dat de heer Van der Scheer al vaak heeft gezegd dat er niets meer te vorderen is. De heer Jorna vraagt of er nu wel of niet een vordering is. Hij zegt dat, gezien het substantiële bedrag, de aandeelhouders misschien toch nog dividend uitgekeerd kunnen krijgen wanneer er EUR 1.600.000,-- wordt gevonden. De heer Jorna geeft aan dat in het geval het is afgewikkeld, te willen weten hoe het is afgewikkeld, zodat er een punt achter gezet kan worden.

De voorzitter bedankt de heer Jorna voor zijn vragen en geeft het woord aan de heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen vraagt aan de heer Van der Scheer hoe hij de toekomst van Reesink denkt te realiseren. De heer Van Leeuwen stelt dat de toekomst niet door de heer Van der Scheer of de heer Linnenbank zal worden gerealiseerd, aangezien Gilde erop uit is om de directie buiten de deur te zetten en het bestuur over te nemen. De heer van Leeuwen zegt dat het zo gegaan is bij Ten Cate, GAMMA en in de toekomst bij IMCD, want de heer Molenaar krijgt het volgens hem voor het zeggen. De heer Van Leeuwen geeft te kennen dat hij erg tegen is en dat de aandeelhouders de kastanjes uit het vuur hebben gesleept en nu de anderen met de volle buit naar huis gaan.

De voorzitter bedankt de heer Van Leeuwen en geeft het woord aan de heer Van der Scheer.

De heer Van der Scheer begint met de beantwoording van de vragen. Hij geeft aan dat de overnames van de afgelopen jaren mede zijn ingegeven door de eigen principalen, de eigen leveranciers. Hij legt uit dat op alle markten waar Reesink actief is, je de schaalvergroting heel sterk ziet doorzetten, kijkende naar bijvoorbeeld de landbouwmechanisatiemarkt zie je dat grote conglomeraten zich gaan ontwikkelen, zelfs een groot bedrijf uit Duitsland heeft Abemec Nederland overgenomen. Hij denkt dan ook dat het heel goed is geweest dat Reesink zelf ook die stappen heeft gezet, anders was het gegeten worden in plaats van eten. Hij zegt dat de leveranciers van Reesink ook hun knopen tellen en dat zij ook naar de marktpartijen kijken die de beste propositie hebben en die ook kunnen behouden in de markt. De heer Van der Scheer geeft aan dat de overnames heel veel werk met zich meebrengen ook ten aanzien van de ICT-systemen. Hij geeft aan dat zolang Reesink denkt dat de bedrijven die zij heeft gekocht een goed ICT-platform hebben, dit niet direct de eerste prioriteit heeft. Hij zegt dat Reesink op den duur voor bijvoorbeeld de equipmentpoot naar één platform wil, Navision. De heer Van der Scheer geeft aan dat er nu al grote stappen zijn gezet om dat bij een groot aantal bedrijven uit te rollen, maar dat dat voorzichtig wordt gedaan.

De heer Van der Scheer vervolgt dat op dit moment alles goed gaat en haakt aan bij wat de accountant ook heeft aangegeven. Momenteel is de ICT omgeving nog wat gefragmenteerd, maar op den duur wordt er overgegaan naar één systeem waarin alle activiteiten worden ondergebracht.

Ten aanzien van de machinevoorraden geeft de heer Van der Scheer aan dat meer handel ook meer werkkapitaal betekent. Hij zegt dat hierin ook is voorzien en dat de heer Linnenbank ook heeft gezegd dat de leverage beneden de afgesproken net debt ratio van 2,4 is. Hij legt uit dat de net debt ratio ook nog lager had kunnen zijn als Reesink aan het eind van het jaar niet was geraakt door een aantal ontwikkelingen in de markt, onder andere in Kazachstan waar de Tenge is afgewaardeerd.

Ten aanzien van Agrometius geeft De heer Van der Scheer aan dat hij niet weet waarom hij naar een andere onderneming had moeten kijken, Agrometius doet het als onderneming erg goed. Hij merkt op dat Argometius een hele mooie ontwikkeling heeft doorgemaakt sinds Reesink eigenaar is. De heer Van der Scheer vervolgt dat de klanten en Reesink's dealers dit zeer waarderen en dat Reesink ondanks de moeilijke situatie in de landbouw groeit. Hij concludeert dat Reesink heel tevreden is met Agrometius en dat met name de software die zij zelf heeft ontwikkeld, Reesink in een positie brengt waardoor zij heel goed in de markt vertegenwoordigd is en ook marktleider is.

De heer Van der Scheer beantwoordt vervolgens de vraag over McCormick. De heer Van der Scheer geeft aan dat Reesink in het jaarverslag van 2012 de afwikkeling van de McCormick-zaak heeft vermeld als hoofd uitgangspunt en dat Reesink heeft aangegeven dat dit inmiddels is gebeurd, zoals na te lezen op pagina 33 in het jaarverslag over 2012. Hij legt uit dat het bedrag van EUR 1.600.000,-- door Reesink niet als haalbaar werd beschouwd. Hij legt uit dat de advocaten van Reesink de zaak uitgebreid hebben bestudeerd en Reesink heeft besloten om de procedure niet verder voort te zetten. Reesink heeft een minnelijke schikking getroffen met het desbetreffende advocatenkantoor. Het advocatenkantoor heeft Reesink een

tegemoetkoming gedaan in de kosten, dit meer vanuit een relationele overweging dan dat Reesink direct een echte zaak had. Hij legt uit dat de reden voor deze afwikkeling een inschatting is geweest van de haalbaarheid, aangezien je in een procedure in Engeland ook zo EUR 1.500.000,-- kwijt bent.

De heer Van der Scheer geeft, naar aanleiding van de vraag van de heer Van Leeuwen, aan dat het bestuur niet alleen aangeeft hoe zij het wil doen, maar dat zij het ook daadwerkelijk doet en hij hoopt dat de heer Van Leeuwen dat ook doet. Hij hoopt dat de heer Van Leeuwen dat de laatste jaren heeft ervaren en dat Reesink ook in 2015 een mooi jaar heeft gehad. Hij zegt dat hij de mogelijke overname bij punt 8 zal behandelen.

De voorzitter bedankt de heer Van der Scheer en geeft het woord aan de heer Stevense.

De heer Stevense geeft aan dat het met betrekking tot de IT-systemen moeilijk is om deze goed op orde te krijgen wanneer je blijft overnemen en steeds nieuwe systemen erbij krijgt.

De heer Van der Scheer zegt dit niet te herkennen, het loopt soepel. Hij legt uit dat Reesink het consolidatieprogramma Tagetik heeft. Dit programma is een aantal jaren geleden geïmplementeerd. Hij vertelt dat alle bedrijven hierbij hun cijfers real time op moeten kunnen leveren en Reesink goede controle heeft op deze bedrijven en absoluut geen enkele hick-up in het ICT-systeem ziet.

De heer Stevense geeft aan dat hij nog een vraag had over Hans van Driel.

De heer Van der Scheer legt uit dat Reesink met Hans van Driel is begonnen om een commerciële reden, want Reesink levert kranen en grondverzetmachines aan grote bouwondernemers die beloond worden als ze op de CO2-ladder goede stappen maken en daarvoor de betreffende machines nodig hebben en een leverancier die dat ook kan.

De heer Stevense zegt dat het niet heel duidelijk is wat Reesink toevoegt aan de druppelirrigatie in de fruitteelt. Verder valt hem op dat de lening van THR niet is afgelost. Ook vertelt hij dat hij vorig jaar een CLAAS tractor met daarop een bord betamechanisatie zag staan op een mechanisatietentoonstelling in Kotten, maar dat hij op de tentoonstelling in Houten niets van CLAAS zag staan, Motrac was er wel. De heer Stevense vraagt wat Reesink wil met deze bedrijfstak. Dan vraagt de heer Stevense of het niet te hard is gegaan, het nettoresultaat is maar 2,3% van de omzet en dat loopt toch nog niet over. Tot slot vraagt de heer Stevense, hoewel hij te kennen geeft niet precies te weten hoe het in het openbaar groen zit, of WeedSteam misschien toch weer zal worden toegelaten, aangezien het in de fruitteelt voorlopig weer mag worden gebruikt en men er toch op terugkomt dat het kankerverwekkend zou zijn.

De voorzitter bedankt de heer Stevense en geeft het woord aan de heer Ten Doeschate.

De heer Ten Doeschate wil ingaan op de opmerkingen over McCormick en vraagt de heer Van der Scheer wat hij in 2012 op de door hem aangegeven pagina heeft geschreven.

De voorzitter zegt dat hij denkt dat de heer Ten Doeschate de desbetreffende pagina ook zelf voor zich heeft en vraagt of de heer Ten Doeschate dit wil voorlezen.

De heer Ten Doeschate zegt dat hij dat niet heeft. Hij vertelt dat hij de heer Van der Scheer

gevraagd heeft om de vindplaatsen aan hem te kunnen laten weten, nadat de heer Van der Scheer had gezegd dat er diverse malen in de aandeelhoudersvergadering over was gesproken en dat er ook in de jaarverslagen al diverse malen over was geschreven. De heer Ten Doeschate zegt daar het hele jaar niets over te hebben gehoord en het jaarverslag dus niet bij zich te hebben, maar de heer Van der Scheer wel aangezien hij naar aanleiding van de vraag van de heer Jorna op de pagina duidde. De heer Ten Doeschate vraagt of de heer Van der Scheer de pagina wil voorlezen.

De voorzitter vraagt de heer Ten Doeschate wat zijn vraag daarover is.

De heer Ten Doeschate zegt dat hij zijn vraag formuleert nadat hij heeft kennisgenomen van het antwoord van de heer Van der Scheer.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Reesink.

De heer Reesink geeft aan een paar opmerkingen te willen maken. Hij zegt dat de directie rent en dat de Raad van Commissarissen mee rent. De medewerkers moeten ook rennen en dat gaat gepaard met aanpassingen in de organisatie en de integratie van activiteiten. De heer Reesink merkt op dat dit veel energie kost en hij wil alle medewerkers van het bedrijf complimenteren met het resultaat dat vorig jaar is behaald. De heer Reesink maakt vervolgens een opmerking over de vooruitblik op pagina 23 in het bericht van de heer Van der Scheer. De heer Reesink zegt dat in de vooruitblik staat dat een van de doelstellingen is, het zorgen voor een aantrekkelijk rendement voor de aandeelhouders, maar dat dit niet zo is voor kleine aandeelhouders. Tot slot merkt de heer Reesink op dat, ook al komt het bod later ter sprake, de onteigening hem als kleine aandeelhouder niet lekker zit. Hij zegt later terug te komen op de stabiele aandeelhouder die werd genoemd.

De voorzitter bedankt de heer Reesink en geeft het woord aan de heer Van der Scheer.

De heer Van der Scheer begint met de beantwoording van de vragen van de heer Stevense. Hij legt uit dat de toegevoegde waarde die Reesink in druppelirrigatie kan leveren niet sec in de druppelirrigatie zit maar met name in de systemen eromheen, zoals sensoren die daar worden gebruikt en ook toepassingen los van het water dat erbij moet met de extra dosering van andere vloeistoffen.

Wat betreft de lening in THR geeft de heer Van der Scheer aan dat Reesink die lening nog steeds heeft als een achtergestelde. Zoals vorig jaar al aangegeven heeft THR een beter jaar gehad en blijft Reesink het bedrijf steunen.

Ten aanzien van de regionale beurzen licht de heer Van der Scheer toe dat het met name aan de dealers in de regio is om te beslissen aan een regionale beurs mee te doen. Kamps de Wild, de importeur van CLAAS, doet aan de landelijke events mee en het is aan de dealers om te beslissen of zij mee doen aan de regionale beurzen.

Met betrekking tot de vraag of het niet te hard is gegaan, gezien het nettoresultaat, geeft de heer Van der Scheer aan dat er vorig jaar een mooi nettoresultaat is neergezet en dat Reesink hoopt daar de komende jaren verder in te kunnen groeien.

Ten slotte legt de heer Van der Scheer uit dat de WeedSteamer met name wordt afgezet

bij de lokale overheden en die werken niet meer met glyfosaat, de lokale overheden nemen al een voorsprong op de wetgeving die er komt en Reesink heeft daar met heel veel succes de WeedSteamer geïntroduceerd.

De voorzitter geeft nogmaals het woord aan de heer Stevense.
De heer Stevense zegt dat Houten in januari een landelijke beurs had met 2.800 bezoekers.

De heer Van der Scheer geeft aan dat Reesink niet op alle beurzen aanwezig kan zijn, dat staat ook niet in het marketingplan en budget. Er zijn duidelijke verdelingen gemaakt tussen wat de dealers doen en wat Reesink doet.

De heer Van der Scheer beantwoordt vervolgens de vraag van de heer Ten Doeschate over McCormick. Hij zegt dat Reesink in de hoofduitgangspunten van het jaarverslag in 2012 heeft gezegd dat McCormick wordt afgehandeld. Hij geeft aan dat dit ook kan worden gecontroleerd op pagina 33, hier staan de bijzondere baten die uit de juridische procedure kwamen, de EUR 200.000,-- is daar ook verantwoord. Hij merkt op dat daar in de jaarvergaderingen van 2013 en 2014 geen verdere vragen over zijn gesteld totdat de heer Ten Doeschate hier vorig jaar een opmerking over maakte.

De heer Van der Scheer is het tot slot van harte met de heer Reesink eens dat Reesink als onderneming nooit zover was gekomen als de medewerkers niet in dezelfde rengalop zaten als de directie en zegt hiervoor heel dankbaar te zijn. .

Ten aanzien van de opmerking van de heer Reesink over de kleine of grote aandeelhouders zegt de heer Van der Scheer dat het het beste is om dit bij punt 8 aan de orde te stellen.

De voorzitter geeft de heer Ten Doeschate het woord voor de derde ronde.
De heer Ten Doeschate zegt dat het zo mag zijn dat er in 2012 is teruggekomen op de proceskosten, maar hij vindt dat de heer Van der Scheer geen recht doet aan de situatie zoals die was. De heer Ten Doeschate vertelt dat de zaak is begonnen doordat McCornick contractbreuk heeft gepleegd. Vervolgens merkt de heer Ten Doeschate op dat de heer Van der Scheer zegt dat procederen in Engeland duur is en dat Reesink daarom geen procedure is begonnen, maar daarbij gaat de heer Van der Scheer er aan voorbij dat er in de tijd van de heer Ten Doeschate een procedure is begonnen. Die procedure heeft geld gekost en Reesink heeft deze gewonnen. De rechter heeft McCormick bij vonnis veroordeeld om EUR 1.600.000,-- aan Reesink te betalen, dit vonnis is in kracht van gewijsde gegaan en hier stond geen hoger beroep tegen open.

De heer Ten Doeschate legt uit dat er wel een probleem was en dat hij daarvoor, met medeweten van de heer Van der Scheer en de heer Linnenbank, ook de advocaat heeft gewaarschuwd, namelijk dat de wederpartij die onder een Italiaanse holding viel bezig was haar activiteiten over te dragen naar Italië. Op het moment dat het vonnis kon worden geëxecuteerd was er alleen nog maar een administrative officeen ondanks dat hij de advocaten hierover bij herhaling had gewaarschuwd, kon Reesink uiteindelijk niet executeren. De advocaat zei toen dat je je niet een executiemogelijkheid kon voorbehouden door het leggen van conservatoir beslag, maar na consultatie van een paar counsels in Engeland bleek dat dit niet juist was.

De heer Ten Doeschate zegt dat de heer Van der Scheer en de heer Linnenbank weten dat hij toen tegen het advocatenkantoor heeft gezegd dat Reesink wilde dat zij via hun aansprakelijkheidsverzekering het geld zouden betalen. De heer Ten Doeschate vertelt dat het advocatenkantoor hierop heeft gevraagd of zij eerst op haar kosten kon proberen om het geld op de Italiaanse Holding te verhalen. De heer Ten Doeschate geeft aan hiervoor akkoord te hebben gegeven, maar dat in het geval het niet zou lukken het advocatenkantoor of haar aansprakelijkheidsverzekering moest betalen.

De heer Ten Doeschate zegt dan ook verbaasd te zijn dat er gedaan wordt alsof er niet of maar half geprocedeerd was, dat het allemaal niet duidelijk was terwijl McCormick EUR 1.600.000,-- moest betalen en het advocatenkantoor totaal mis zat volgens de heer Ten Doeschate. De heer Ten Doeschate zegt dat hier ook zijn vraag van vorig jaar op sloeg, welke hij niet terug heeft kunnen vinden in de notulen. Hij vraagt dus, net zoals de heer Jorna, waar het geld is gebleven.

De heer Ten Doeschate refereert ook nog aan een andere advocaat die een fout heeft gemaakt in een situatie met de gemeente Apeldoorn. Hij vertelt dat de gemeente Reesink toegang moest geven tot een bouwterrein, maar dat toch weigerde op straffe van dwangsommen. De heer Ten Doeschate merkt op dat er toen EUR 1.000.000,-- aan dwangsommen zijn verbeurd, maar dat de advocaat schriftelijk heeft bevestigd dat hij op een gegeven moment een fout heeft gemaakt door de dwangsommen niet iedere zes maanden aan te zeggen aan de gemeente Apeldoorn. De heer Ten Doeschate meent de e-mails hierover nog op zijn thuisserver te hebben staan. De heer Ten Doeschate vraagt om een duidelijk antwoord op de vraag waar het geld van de dwangsommen van de gemeente Apeldoorn is gebleven, en in aanvulling daarop waar de EUR 1.600.000,-- is gebleven waar ook een duidelijk vonnis van op tafel lag.

De voorzitter bedankt de heer Ten Doeschate en geeft het woord aan de heer Van der Scheer.

De heer Van der Scheer herhaalt dat Reesink besloten heeft om een akkoord te treffen met de desbetreffende advocaat waar Reesink een claim tegen zou hebben, maar waar niets van op papier stond. De heer Van der Scheer vertelt dat Reesink de zaak heeft laten beoordelen door een andere advocaat. Deze advocaat heeft de zaak beoordeeld en gezegd dat de proceskosten hoger zouden zijn dan de opbrengsten, dat is de reden dat Reesink heeft besloten om tot een minnelijke schikking te komen zoals verantwoord in het jaarverslag van 2012. De heer Van der Scheer zegt vervolgens dat Reesink de zaak met Apeldoorn heeft afgewikkeld en dat dat toen ook is verantwoord.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Ten Doeschate.

Volgens de heer Ten Doeschate heeft de heer Van der Scheer gezegd dat het bedrag van EUR 1.000.000,-- aan dwangsommen is opgegaan in de deal met de gemeente Apeldoorn, maar volgens de heer Ten Doeschate heeft de gemeente geweten dat de advocaat van Reesink een fout had gemaakt en dat de gemeente in de deal dus nooit honorering heeft meegenomen voor de dwangsommen.

Hij meent dat het punt tegen de advocaat derhalve zelfstandig is blijven staan. Volgens de heer Ten Doeschate heeft hij in het verleden ook reeds getracht dit onder de aandacht te

brengen bij de directie, maar heeft men daar niet wat mee gedaan. De heer Ten Doeschate vervolgt dat er een uitgebreide mailwisseling is, die op de server van Reesink en op de server van de heer Ten Doeschate thuis staat.

Hij geeft aan dat de directie deze e-mails altijd nog kan krijgen en het te betreuren dat op deze manier een paar miljoen is verloren.

Ook refereert hij nog aan de zaak van de heer Van der Meché, waarbij Reesink een dwangsomveroordeling van EUR 1.200.000,-- halveerde en daarmee ook de gehele schadestaatprocedure opgaf met de schade die die meneer moest vergoeden.

De heer Ten Doeschate vraagt of de vergadering er vanuit mag gaan dat er geen lopende zaken meer spelen, die ten goede gaan komen van de nieuwe aandeelhouders. De heer Ten Doeschate meent dat wanneer dit het geval is men, zoals ook aangegeven door de heer Jorna, het beter als dividend kan uitkeren aan de zittende aandeelhouders.

De voorzitter beantwoordt de vraag bevestigend en geeft het woord aan de heer Jorna.

De heer Jorna zegt dat hij van de heer Ten Doeschate begrijpt dat er een klip-en-klare uitspraak was en de heer Ten Doeschate via een tweetrapsraket bij de advocaat terecht kwam, die vervolgens naar zijn aansprakelijkheidsverzekering kon gaan en zeggen dat hij een fout had begaan met het verzoek aan de verzekering om te betalen. De heer Jorna zegt dat het daarmee einde verhaal is en dus geen hoge kosten.

De heer Van der Scheer geeft aan dat dit niet correct is.

De voorzitter vat het verhaal van de heer Ten Doeschate samen door te zeggen dat de heer Ten Doeschate van mening is dat de directie het naar zijn oordeel verkeerd heeft aangepakt.

De voorzitter zegt dat het antwoord op de vraag of er nog iets te vorderen valt, nee luidt.

De voorzitter gaat over naar de laatste ronde, maar niemand wenst nog vragen te stellen.

Alvorens de aandeelhouders de mogelijkheid te geven om vragen te stellen over het verslag van de Raad van Commissarissen, geeft de voorzitter de algemene vergadering de stand van de aanwezige certificaathouders en aandeelhouders door. Ter vergadering zijn blijkens de getekende presentielijst 20 aandeelhouders aanwezig of vertegenwoordigd tezamen vertegenwoordigende 298.711 aandelen, zijnde 21,6% van het geplaatste kapitaal. Tevens zijn aanwezig of vertegenwoordigd 74 houders van certificaten van aandelen Royal Reesink, tezamen vertegenwoordigende 1.028.184 certificaten, zijnde 74,1% van het geplaatste kapitaal.

3. Verslag van de Raad van Commissarissen

De voorzitter stelt de algemene vergadering in de gelegenheid vragen te stellen over het verslag van de Raad van Commissarissen.

De heer Reesink maakt een opmerking over de overstap naar Euronext, zoals genoemd links onderaan op pagina 80. Hij vertelt dat in de notulen van vorig jaar staat dat Project Holland Fonds en Teslin tijdens die vergadering ernstig aandringen om over te stappen naar Euronext.

De heer Reesink merkt op dat het management toen lovend heeft gesproken over de

stabiele en betrokken groep grootaandeelhouders, maar dat nu de grootste aandeelhouder Project Holland Fonds weg is. Hij verwijst ook naar de herfinanciering die staat op pagina 80 links onderaan en de emissie in september die ruim EUR 9.000.000,-- heeft opgebracht.

Vervolgens leest de heer Reesink op pagina 98 dat de omvang van de financiering, Reesink de ruimte biedt om invulling te geven aan haar groeistrategie, zowel autonoom als door acquisitie. De heer Reesink concludeert dat er genoeg geld is, terwijl in het verslag van de Raad van Commissarissen staat dat een van de redenen om naar een nieuwe aandeelhouder te gaan er in ligt dat er ook financiële ruimte wordt gecreëerd. De heer Reesink meent dat dit flauwekul is. Verder geeft de heer Reesink aan niet akkoord te zijn met het voorstel om geen dividend uit te keren. De heer Reesink zegt dat dividenduitkering de voorgaande jaren en vorig jaar is beloofd en dat men bij Reesink zich aan haar afspraken hield.

Tot slot geeft de heer Reesink te kennen dat hij zich niet aan de indruk kan onttrekken dat het management niet meer de baas is, maar dat Gilde dat al is. De heer Reesink vraagt wat er gebeurt met het dividend als er minder dan 95% van de aandelen aangemeld wordt en het bod wordt teruggetrokken. Verder zegt de heer Reesink dat hij de nieuwe vergaderlocatie ver weg vindt, terwijl er in een eerdere vergadering zou zijn beloofd dat de vergaderingen zouden plaatsvinden onder de rook van Zutphen, zoals dat de afgelopen jaren ook is gebeurd. Ook geeft de heer Reesink te kennen dat alles in het Engels is en maar ten dele vertaald is, belangrijke delen zijn soms niet vertaald. De heer Reesink zegt dat de kleine aandeelhouders, zoals hijzelf, het Engels minder machtig zijn dan het Nederlands. De heer Reesink concludeert door te zeggen dat, zoals één persoon reeds schreef, de kleine aandeelhouders mogen ophoepelen.

De voorzitter bedankt de heer Reesink en geeft het woord aan de heer Vos.

De heer Vos dankt de voorzitter voor de vriendelijke woorden die in het verslag van de Raad van Commissarissen tot hem zijn gericht. De heer Vos geeft aan wel een paar kritische vragen te willen stellen, maar het gezien zijn voormalige positie als lid van de Raad van Commissarissen niet gepast te vinden omdat hij van de hoed en de rand weet. Hij zou het niet juist vinden om dan vragen te stellen waarvan hij het antwoord eigenlijk wel weet., Verder is de heer Vos het er niet mee eens dat er voorbij wordt gegaan aan dividend, maar hij zegt daarover niets te vertellen te hebben.

De heer Vos vindt wel dat er veranderde omstandigheden zijn. Ook zegt de heer Vos dat in het verslag staat dat de heer Van Delft niet heeft meegedaan aan deze zaak vanwege belangenverstrengeling. De heer Vos vindt dit juist, een commissaris mag als onafhankelijk toezichthouder namens de aandeelhouders eigenlijk geen aandelen hebben, want dat bindt zijn handen.

De heer Vos vraagt zich echter af waarom het bestuur in het finale stadium niet heeft meegedaan wegens belangenverstrengelingen. De heer Vos zegt dat hij het liefst wil dat de directie zoveel mogelijk aandelen in een onderneming heeft, want dat betekent dat ze ook op de langere termijn vertrouwen heeft in het bedrijf, aangezien zij dan niet ontslagen zullen worden door Gilde. De heer Vos geeft aan het raar te vinden dat de directie niet meedoet in het eindstadium, want hij vindt dat zij belangen heeft die in dit geval volledig parallel lopen met

de belangen van de zittende aandeelhouders. De heer Vos zegt de afweging niet te begrijpen, bij een commissaris kan de belangenafweging anders zijn, maar bij het bestuur niet.

De voorzitter bedankt de heer Vos en geeft het woord aan de heer Stevense.

De heer Stevense vraagt of het de gewoonte is van de Raad van Commissarissen om niet te reageren op een brief van de stichting. De Stichting Rechtsbescherming Beleggers heeft namelijk een brief gezonden aan de Raad van Commissarissen, welke persoonlijk aan de voorzitter was gericht. Ook heeft de heer Stevense daarover nog contact gehad met het secretariaat vorig jaar zomer.

De voorzitter zegt dat hem geen brief bekend is, maar dat dat ook aan hem kan liggen. Gewoonlijk beantwoordt hij brieven wel, zoals meerdere mensen in de zaal kunnen beamen.

In antwoord op de vraag van de voorzitter of de heer Stevense de brief nog bij de hand heeft, geeft de heer Stevense te kennen dat hij de brief heeft uitgeprint en dat hij deze aan de heer Veerman zal overhandigen, die vervolgens toezegt daarop terug te komen.

De voorzitter beantwoordt vervolgens eerst de vraag van de heer Reesink over het dividend.. De voorzitter legt uit dat de beoordelingen nauw luisteren, maar dat in de prijs van de bieder het dividend zit inbegrepen. Het is dus niet zo dat er geen dividend wordt uitgekeerd als het bod gestand wordt gedaan, maar dat het in het bod is inbegrepen. De voorzitter geeft aan dat in het geval het bod niet doorgaat er vanuit de kant van commissarissen en de vennootschap een aparte vergadering wordt belegd waarin een dividendbesluit zal worden voorgelegd, zodat dan kan worden beslist wat een passend dividend is.

De voorzitter merkt op dat de heer Reesink weet dat Reesink de stelregel heeft om tussen de 45% en de 55% van het jaarresultaat uit te keren.

Met betrekking tot de vergaderplek zegt de voorzitter dat de Cantharel deze keer niet beschikbaar was, maar dat het klopt dat er in de omgeving Zutphen inderdaad nog wel andere plaatsen zijn. De voorzitter geeft te kennen dat Reesink niet meer lichtvaardig van een plek rond Apeldoorn zal afwijken.

Tot slot zegt de voorzitter dat het gebruikelijk is dat dit soort contracten in het Engels zijn en dat dit een praktijk is die zo gegroeid is. De voorzitter geeft aan dat hij er verder weinig aan kan veranderen. Vervolgens beantwoordt de voorzitter de vraag van de heer Vos, waarom het bestuur niet heeft meegedaan. De voorzitter licht toe dat het bestuur wel heeft meegedaan in de voorbereiding, maar dat het van belang is dat een lid van de raad van bestuur die aandelen houdt, in de uiteindelijke onderhandelingen toch zijn plek weet en dat alleen een onafhankelijke commissaris de goede afweging kan maken. De voorzitter zegt dat Reesink van mening was dat zij daar zuiver in moest zijn en dat alleen diegenen die volstrekt geen belang hebben bij de afweging de onderhandelingen voeren. De voorzitter verzekert de heer Vos dat het bestuur tot in de laatste instantie bij de onderhandelingen is gebleven om zich van informatie te voorzien en de berekeningen, die tot een correcte afweging zouden kunnen leiden. .

De voorzitter geeft het woord aan de heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen vraagt op wat voor dividenduitkering de vergadering kan rekenen wanneer het bod niet doorgaat, zodat dit bedrag in mindering kan worden gebracht op het bod.

De voorzitter herhaalt dat wanneer het bod niet doorgaat er een apart dividendvoorstel zal komen en dat het gebruikelijk is om tussen de 45% en 55% van het nettoresultaat of dividend uit te keren.

De heer Van Leeuwen vraagt of dat neerkomt op EUR 10,--.

De voorzitter zegt dat dit niet correct is. De voorzitter zegt dat het winst per aandeel vorig jaar EUR 8,45 was en dat dat door de helft moet worden gedeeld.

De heer Van Leeuwen interrumpeert de voorzitter door te zeggen dat dit alvast kan worden afgetrokken. De heer Van Leeuwen vraagt wat de e-votings zijn die de notaris heeft ontvangen, omdat hij zich afvraagt of het zin heeft om straks te stemmen, zodat langer over het bod kan worden gesproken.

De voorzitter zegt dat de notaris daarover uitsluitsel moet geven.

Notaris Van Olffen zegt geen stemmen te hebben ontvangen.

De heer Van Leeuwen vraagt of er geen e-voting was.

De voorzitter reageert door te zeggen dat de stemgerechtigden in de zaal zijn.

De heer Van Leeuwen vraagt waar het administratiekantoor voor heeft gekozen.

De voorzitter zegt dat dit later bekend zal worden gemaakt en stelt voor om verder te gaan naar punt 4a, de uitvoering van het remuneratiebeleid van de directie.

4a. Uitvoering remuneratiebeleid directie

De voorzitter legt uit dat de bezoldiging van de directeur is opgenomen in het jaarverslag en dat de directeur gerechtigd is tot de jaarlijkse bonus ter discretie van de Raad van Commissarissen, die onder andere gebaseerd is op het behalen van de jaarlijkse budgetdoelstellingen zoals goedgekeurd door de Raad van Commissarissen en de persoonlijke prestaties van de directeur.

De voorzitter geeft aan dat de bonus op jaarbasis maximaal 30% van het geldende basissalaris bedraagt en dat de Raad van Commissarissen van haar discretionaire bevoegdheid gebruik kan maken om bij uitzonderlijke prestaties af te wijken van de 30%.

De voorzitter gaat verder door te zeggen dat in het najaar van 2015 conform het besprokene in de algemene vergadering van vorig jaar een benchmark is uitgevoerd door Focus Orange waarbij de marktconformiteit van het beloningspakket werd bevestigd.

De voorzitter geeft aan dat Focus Orange ook een aanzet heeft gegeven voor een aandelenparticipatieregeling, maar dat gezien de ontwikkelingen rondom het openbaar bod de Raad van Commissarissen heeft besloten dit nog even op sterk water te zetten. De voorzitter geeft de heer Reesink de gelegenheid om hierover een vraag te stellen.

De heer Reesink geeft aan dat de voorzitter al twee jaar heeft beloofd om een notitie over dit onderwerp op te stellen en hij zegt er dan ook vanuit te gaan dat de voorzitter die notitie

vandaag heeft.

De voorzitter antwoordt dat er vorig jaar is toegezegd dat gecontroleerd zou worden in hoeverre het remuneratiebeleid marktconform is. De voorzitter zegt dat uit het onderzoek is gebleken dat het remuneratiebeleid marktconform is en dat de heer Reesink inzage in dit rapport kan krijgen. De voorzitter legt uit dat vervolgens is gevraagd om onderzoek te doen naar de mogelijkheden voor een aandelenparticipatieregeling en dat daar een voorstel uit voort is gekomen dat bestudeerd is, maar dat door het bod alles in een stroomversnelling is gekomen en Reesink op dit moment geen verdere kosten hiervoor wil maken. De voorzitter zegt dat in het geval het bod niet doorgaat de zaak weer wordt opgepakt en dat de heer Reesink hierover compleet zal worden geïnformeerd met de onderliggende stukken.

De heer Reesink geeft aan dat in de notulen van 2015 en 2014 staat dat de voorzitter heeft toegezegd om het volgende jaar een notitie over het remuneratiebeleid te zullen verstrekken, maar concludeert dat die er dus niet is. De heer Reesink gaat verder door te zeggen dat op pagina 86 staat dat opties op al dan niet voorwaardelijke aandelen bij Royal Reesink geen beleggingscomponent zijn en dat op pagina 80 staat dat er door de overnemende partij wordt gesproken over managementparticipatie. De heer Reesink zegt dat dit twee dingen zijn die lijnrecht tegenover elkaar staan.

De voorzitter antwoordt dat het niet tegenover elkaar staat. De voorzitter zegt dat in de huidige situatie bij Reesink er geen aandelenparticipatie of aandelenoptieplan is. De voorzitter concludeert dat het niet strijdig is met elkaar, maar dat het op dit moment niet bestaat en in de toekomst misschien wel.

4b. Vaststelling van de jaarrekening

De voorzitter nodigt de aandeelhouders uit om het woord te voeren over de opgemaakte jaarrekening. Deze jaarrekening staat op pagina's 105 tot en met 151 van het jaarverslag 2015. Alvorens over te gaan tot de vragen van de aandeelhouders wordt de heer Groot Zwaaftink, zijnde de externe accountant, het woord gegeven om een korte presentatie te geven ten aanzien van de jaarrekening. De presentatie is via de website, www.royalreesink.com, te downloaden.

De voorzitter meldt nog dat indien de vergadering vragen heeft aan de accountant dat de vergadering deze kan stellen en dat Reesink EY ten behoeve van deze vergadering heeft ontheven van haar geheimhoudingsplicht. Daarnaast wijst de voorzitter de vergadering er op dat de heer Groot Zwaaftink een herstelplicht heeft, inhoudende dat indien er mededelingen worden gedaan die een materieel onjuiste voorstelling van zaken geven in relatie tot de jaarrekening of de controleverklaring, EY om een correctie zal verzoeken ofwel tijdens de vergadering dan wel voor het definitief vaststellen van de notulen van de vergadering. De voorzitter geeft het woord aan de heer Groot Zwaaftink.

De heer Groot Zwaaftink bedankt de voorzitter en zegt in zijn presentatie in te gaan op een aantal onderdelen van de controle van de geconsolideerde en enkelvoudige jaarrekening van 2015 van Royal Reesink. De heer Groot Zwaaftink gaat achtereenvolgens kort in op de inleiding van de controle, de aanpak van de controle, de belangrijkste risicogebieden, de key audit matters

en de communicatie en interactie met de onderneming. Hij geeft aan dat na controle van de enkelvoudige en geconsolideerde jaarrekening en onderzoek of het jaarverslag voldoet aan de wettelijke vereisten, de inhoud overeenkomt met het beeld van de jaarrekening en of het jaarslag aansluit bij de kennis van de onderneming die EY heeft, er een goedkeurende verklaring op de jaarrekening is afgegeven.

De heer Groot Zwaaftink geeft aan dat het management van Reesink de jaarrekening heeft opgesteld op basis van continuïteit en dat EY deze veronderstelling heeft beoordeeld. Hierbij heeft EY gekeken naar de beschikbaarheid van onder andere werkkapitaal, het potentieel voor winstgeneratie op langere termijn, ook gebaseerd op de huidige activiteiten, en dat EY uiteraard heeft gekeken naar het bod van River Acquisition B.V. onder leiding van Gilde. De heer Groot Zwaaftink geeft aan dat hier geen onzekerheden van materieel belang ontdekt zijn, die een gerede twijfel over de toepassing van het continuïteitsbeginsel heeft doen rijzen, deze oordelen zijn ook weergegeven in de controleverklaring die in de overige gegevens is opgenomen.

De heer Groot Zwaaftink gaat vervolgens in op het controleproces. Hij vertelt dat hij een deskundig team van accountants heeft samengesteld met mensen uit het binnen- en buitenland met relevante sectorkennis en ook experts op het gebied van IT, belasting, de waardering van onroerend goed, immateriële vaste activa en de waardering in het kader van overgenomen activiteiten en overgenomen vennootschappen.

Daarna gaat de heer Groot Zwaaftink verder over de diepgang van de controle. In de afgegeven controleverklaring is uitgegaan van een materialiteit van EUR 2.500.000,--. Daarnaast meldt de heer de Groot Zwaaftink dat fouten boven een bedrag van EUR 125.000,-- met de Raad van Commissarissen en de directie zijn besproken.

De heer de Groot Zwaaftink legt uit dat er met lokale teams werd gewerkt. Aan de accountants van de verschillende onderdelen werden gedetailleerde instructies gegeven, hun rapportages werden beoordeeld en er werden reviews op hun dossiers uitgevoerd. De heer Groot Zwaaftink vertelt dat door alle werkzaamheden 87% van de totale activa, 84% van de omzet en 88% van de EBITDA is gecontroleerd, het restant is met cijferanalyses en beoordelingswerkzaamheden afgedicht.

Vervolgens gaat de heer Groot Zwaaftink in op de onderkende risicogebieden. Hij legt uit dat de controleaanpak top down en risk base is, dit betekent dat er wordt gefocust op het uiteindelijke product waarvoor de controleverklaring wordt afgegeven. De heer Groot Zwaaftink geeft aan dat bepaald wordt waar de grootste kans op materiële fouten in de jaarrekening zit en dat dan bij voorbaat meer werkzaamheden op die gebieden worden uitgevoerd dan op andere gebieden. Hij vertelt dat de risicoschatting is afgestemd met de Raad van Commissarissen in een controleplan en dat binnen dit plan de onderkende controlerisico's zijn gerapporteerd en werkzaamheden zijn uitgevoerd om de controlerisico's te mitigeren.

De heer Groot Zwaaftink gaat over tot het toelichten van de belangrijkste risicogebieden, de key audit matters. Hij zegt dat EY dit jaar voor het eerst de controlerend accountant is, wat betekent dat er een initial audit is gedaan. De beginbalans is namelijk niet door EY gecontroleerd, maar door diens voorganger en daarom moet EY bepaalde aanvullende werkzaamheden verrichten. Hij legt uit dat het hierbij gaat om een gedetailleerde file review op

de werkzaamheden die ook verricht zijn door de voorganger en het toetsen op de consistente toepassing van verslaggeversregels door Reesink. Hij zegt dat EY op basis van de door haar verrichte werkzaamheden heeft kunnen concluderen dat in ieder geval de openingsbalans van de jaarrekening van 2014 met voldoende diepgang is gecontroleerd en ook een getrouw beeld geeft.

De tweede key audit matter is de opbrengstverantwoording. De heer Groot Zwaaftink vertelt dat er bij de opbrengstverantwoording drie elementen specifiek worden onderkend, zijnde (i) de verkoop aan leasemaatschappijen - in hoeverre is de verkoop een werkelijke verkoop -, (ii) de directe leveringen - mag de feitelijke omzet direct genomen worden of mag alleen de marge als omzet worden geboekt - en (iii) de afgrenzing van de opbrengsten, met name detailcontroles rondom de afgrenzing op jaareinde en de vraag of de omzet terecht in een bepaald jaar is geboekt. Hij zegt dat deze controlewerkzaamheden voldoende zijn afgedekt en gemitigeerd.

De derde key audit matter die binnen Reesink van toepassing is, is de doorberekening van beheersmaatregelen door het management, het zogenaamde management overwrite, voornamelijk omdat er sprake is van omvangrijke schattingen in de jaarrekening die hiervoor gevoelig zouden kunnen zijn. De heer Groot Zwaaftink legt uit dat hierbij moet worden gedacht aan waardering van voorraden, voorzieningen daarop, voorzieningen voor debiteuren, posten zoals immateriële vaste activa en manuele boekingen, die ook altijd in theorie een verhoogd frauderisico met zich mee zouden kunnen brengen. De heer Groot Zwaaftink concludeert dat op basis van de door EY verrichte controlewerkzaamheden dat risico voldoende is gemitigeerd.

De vierde key audit matter is het risico van de waardering van onroerend goed. Dit komt ten eerste door de relatieve omvang van de post in de jaarrekening en ten tweede door de mate van subjectiviteit in de toepassing van de waardebepaling van deze post. De heer Groot Zwaaftink vertelt dat Reesink haar onroerendgoedportefeuille jaarlijks laat waarderen door een onafhankelijk taxateur en dat EY deze afspraak heeft beoordeeld door interne waarderingsspecialisten een toets uit te laten voeren op de assumpties die ten grondslag liggen aan deze waarderingen. De heer Groot Zwaaftink concludeert dat EY voldoende werkzaamheden heeft verricht en geen problemen heeft geconstateerd.

Tot slot gaat de heer Groot Zwaaftink in op de communicatie en de interactie met Reesink tijdens de controle. Hij geeft aan dat EY aan het begin van haar controle een controleplan is overeengekomen met het bestuur en de Raad van Commissarissen. Na afloop van de controlewerkzaamheden werd er een management letter verstuurd met een aantal aanbevelingen voor de onderneming waar de heer Linnenbank al aan heeft gememoreerd en de heer Groot Zwaaftink graag mee instemt. De heer Groot Zwaaftink vervolgt met het feit dat na de finale controle een accountantsverslag werd opgesteld, waarin ook iets werd gezegd over de continuïteit van de geautomatiseerde gegevensverwerking. Hij vertelt dat de rapportage werd afgestemd met het bestuur en de Raad van Commissarissen en dat EY de samenwerking als zeer prettig en constructief heeft ervaren.

De voorzitter bedankt de heer Groot Zwaaftink en geeft de aandeelhouders de gelegenheid tot het stellen van vragen.

De heer Ten Doeschate vraagt of er ook contact is geweest tussen de accountant en Gilde en

zo ja, wat de aard van dit contact was en of dit contact nog tot een andere zienswijze bij de accountant heeft geleid.

De voorzitter bedankt de heer Ten Doeschate en geeft het woord aan de heer Jorna.

De heer Jorna zegt dat het belangrijk is om te weten welke aannames de accountant heeft gedaan ten aanzien van de waardering. De heer Jorna vraagt vervolgens aan de accountant of hij te maken had met een Raad van Commissarissen en/of een bestuur die scherp aan de wind zeilt of heel passief is en heel voorzichtig is of dat ze ergens tussenin zitten, want op basis van die informatie kan worden ingeschat wat de kas genererende delen van Reesink eigenlijk zouden gaan opbrengen in de toekomst.

De voorzitter bedankt de heer Jorna en geeft het woord aan de heer Swinkels.

De heer Swinkels merkt op dat Reesink eerst jarenlang genoteerd stond aan Alternext en nu genoteerd staat aan Euronext. De heer Swinkels vraagt wat de verschillen zijn in de verslaglegging en de verschillen in de aanpak van de controle van de accountant nu Reesink is genoteerd aan Euronext. De heer Swinkels vraagt ook of de redenen voor de overstap van Alternext naar Euronext kunnen worden toegelicht.

De voorzitter antwoordt dat het destijds IFRS was waardoor besloten werd om de overstap naar Alternext te maken en dat toen Alternext ophield Reesink moest overstappen naar een andere notering.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Groot Zwaaftink.

De heer Groot Zwaaftink beantwoordt de eerste vraag door te zeggen dat EY geen contact heeft gehad met Gilde. Hij geeft aan dat EY dit in het kader van de controle op de jaarrekening ook niet noodzakelijk heeft geacht, omdat het niet de cijfers voor 2015 beïnvloedt. Op de vraag of de schattingen op een agressieve of conservatieve wijze zijn gedaan, antwoordt de heer Groot Zwaaftink dat in het kader van de jaarrekeningcontrole de voorzieningen op een juiste wijze zijn weergegeven en zeker niet agressief maar realistisch. Met betrekking tot de vraag over de verschillen met Euronext, antwoordt hij dat het enige belangrijke verschil in de corporate governance sectie zit. Hij legt uit dat in de jaarverslagsectie daar iets meer vereisten zijn omdat Reesink nu een Organisatie van Openbaar Belang is, maar dat de grondslagen verder gewoon Dutch GAAP en Nederlandse richtlijnen zijn en IFRS niet van toepassing is.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Jorna.

De heer Jorna komt terug op de schattingen en vraagt of datgene wat is aangereikt voor de fairness opinion aan Leonardo nog in de controle is betrokken door de accountant en zo ja, of de Raad van Commissarissen, dan wel het bestuur heeft gezegd dat zij denken dat de kas genererende elementen van Reesink dit soort kasstromen in de toekomst zullen gaan opbrengen.

De heer Groot Zwaaftink antwoordt dat daar geen kennis van is genomen, omdat alleen de stukken zijn ontvangen die relevant waren voor de jaarrekeningcontrole.

De voorzitter geeft de heer Swinkels het woord voor de tweede ronde.

De heer Swinkels geeft aan dat het antwoord van de accountant niet de reden kan zijn geweest om genoteerd te blijven op een Alternext beurs, waar bijna geen transacties in plaatsvinden en waar heel veel institutionele beleggers niet in mogen handelen.

De voorzitter antwoordt dat de notering op Alternext ophield en Reesink naar een ander platform moest.

De heer Swinkels zegt dat de heer Ten Doeschate in het verleden mede verantwoordelijk was voor de keuze tussen Alternext of Euronext. De heer Swinkels zegt vervolgens dat er was gekozen voor Alternext met als reden dat dan niet aan bepaalde publicatieverplichtingen moest worden voldaan. De heer Swinkels meent dat de notering op Alternext een mislukking was, omdat er maar enkele fondsen waren die daar genoteerd stonden en er op hetzelfde moment institutionele beleggers waren die niet mochten handelen. De heer Swinkels zegt dat Reesink hierdoor niet de waardering kreeg, zoals het in de fondsen zou moeten worden gewaardeerd, met als gevolg de lage koers.

De voorzitter zegt het standpunt van de heer Swinkels te begrijpen, maar dat hij tien jaar geleden nog niet betrokken was bij Reesink en daarom niet weet wat er toen is gebeurd.

De heer Swinkels vraagt of de heer Reesink het antwoord kan geven, want hij zat in de beschermingsstichting van beleggers.

De voorzitter vraagt of dit een zinvolle discussie is.

De heer Swinkels antwoordt dat dit de voorvraag voor het bod is.

De voorzitter zegt dat de heer Ten Doeschate het antwoord weet.

De heer Ten Doeschate vertelt dat Reesink indertijd naar Alternext is gegaan, gezien de geweldige verwachtingen die werden geëtaleerd ten aanzien van de groei van Alternext. Daarnaast vertelt hij dat als Reesink op Euronext was gebleven, Reesink via segmentatie verslag zou moeten doen waardoor de principalen van Reesink precies zouden kunnen zien, wat Reesink aan hen verdiende. De heer Ten Doeschate vervolgt dat Reesink dit liever niet wilde en liever per segment wilde aangeven of men voldeed aan de interne rentabiliteitscriteria. Hij merkt op dat dat laatste de laatste jaren overigens niet is gebeurd, maar dat dat wel gebeurde na de notering op Alternext. Vervolgens vertelt hij dat de tweede reden er in lag dat Reesink op Euronext ook haar waarde mutaties en de voorraden via de winst- en verliesrekening moest laten lopen en dat wilde Reesink niet.

Reesink wilde dat de transacties bepalend zouden zijn voor de rentabiliteit van de handelsonderneming. De heer Ten Doeschate vervolgt dat de overwegingen ook uitdrukkelijk met de aandeelhouders zijn besproken en dat de aandeelhouders het toen eens waren, dat dat op dat moment de beste keuze was. De heer Ten Doeschate sluit af met de opmerking dat Reesink van te voren niet wist dat Alternext later niet meer zou worden ondersteund door de beurs.

De voorzitter bedankt de heer Ten Doeschate voor zijn toelichting en geeft het woord aan de heer Dekker.

De heer Dekker merkt op dat hij Reesink al lange tijd volgt en dat hij heeft geconstateerd dat de jaarrekening veel groter is geworden dan een decennium geleden. Hij zegt dat de jaarrekening veel zwaarder gefinancierd is, maar dat wanneer hij naar de ontwikkeling van de winst per aandeel kijkt, hij van die enorme profielverandering niet zoveel kan terugzien.

De heer Dekker vraagt met betrekking tot de materialiteit, zoals genoemd door de accountant, of Reesink nog eiser is in procedures en of het daarbij gaat om belangen boven de EUR 125.000,--. Vervolgens zegt de heer Dekker dat het voor hem toch nog niet duidelijk is hoe het staat met de ontwikkelingen bij THR, die op pagina 125 worden omschreven. Hij vervolgt dat THR een belangrijke vastgoedinvestering was, maar dat er al snel geconstateerd moest worden dat de ontwikkelingen binnen dat totaalkader, waar Reesink dus aandeelhouder in was, snel verslechterde. Hij merkt op dat er in die tijd ook een duidelijke en snelle marktverslechtering te zien was en dat de verslechtering daar ongetwijfeld mee te maken heeft. Hij vertelt vervolgens dat het huurcontract voor het toenmalige hoofdkantoor duidelijk slechtere condities had gekregen, omdat THR nogal klem begon te zitten qua financiële situatie.

De heer Dekker merkt op dat in dit soort markten de situatie jarenlang slecht is geweest, maar dat de markt nu in snel tempo is verbeterd. Dit brengt de heer Dekker tot de vraag hoe het nu staat met THR, hoe het staat met het huurcontract, welke vooruitzichten er zijn en hoe Reesink tegen dit belang aankijkt.

De heer Dekker zegt dat hij het niet duidelijk terugziet in het jaarverslag, na alle afwaarderingen die er zijn geweest weet hij niet of dit nog iets voorstelt of dat het al zodanig door de crisis getroffen is dat er nauwelijks herstel in zit.

De heer Meuter geeft aan verheugd te zijn met de komst van de nieuwe accountant die met een frisse blik naar de zaken kijkt en vraagt aan de accountant hoe hij aankijkt tegen de geografische risico's, zoals die van Turkije en Kazachstan, en wat de perspectieven zijn, kortom het risicomanagement.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Stevense en vermeldt daarbij dat hij inmiddels de brief van de heer Stevense heeft gevonden en deze straks zal voorlezen, maar dat hij nu al kan bevestigen dat het verzoek van de heer Stevense zal worden gehonoreerd.

De heer Stevense antwoordt dat dit inmiddels al was geconstateerd.

De voorzitter zegt dat de heer Stevense dit inmiddels al had geconstateerd omdat het in de agenda staat.

De heer Stevense vervolgt met een nieuw punt dat de door Reesink overgenomen onderneming Pon Material Handling een heel ander bedrijf is dan dat Reesink gewend is. Hij zegt dat het hier gaat om verkoop en verhuur van vorkheftrucks en schoonmaakmachines en dat die magere marges hebben. De heer Stevense verzoekt daarom om meer inzicht te krijgen in hoe het verlopen is de afgelopen tijd.

De voorzitter geeft het woord eerst aan de accountant.
De heer Groot Zwaaftink geeft aan met betrekking tot de vraag over Turkije en Kazachstan dat EY primair niet zozeer ingaat op geografische risico's. Daarnaast merkt hij op dat Deloitte op dit moment nog in Kazachstan is benoemd, maar dat dat ook wordt omgezet naar EY. EY is in Turkije

wel benoemd en voordat zij een controle insteken, kijkt EY waar de grootste risico's op financieel gebied liggen en stuurt zij ook interoffice instructies naar die desbetreffende kantoren.

Verder legt de heer Groot Zwaaftink uit dat conform de nieuwe wet- en regelgeving (RJ400) de onderneming zelf duidelijk moet ingaan op de risico's op operationeel, financieel en ander gebied, waarbij ze ook aan moeten geven welke maatregelen getroffen worden en wat de risk appetite is. Reesink gaat naar de mening van EY daar ook adequaat op in.

De heer Groot Zwaaftink zegt dat hij als accountant qua operationele risico's niet zo heel veel kan zeggen. Wat betreft de claims zegt hij, dat hij denkt dat het een vraag is voor de heer Linnenbank, omdat een accountant alleen kijkt of het op de juiste wijze is verwerkt in de jaarrekening.

De heer Linnenbank antwoordt dat Reesink geen eiser is in een claim van substantiële materialiteit.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Van der Scheer om de vragen van de heer Dekker en de heer Stevense te beantwoorden.

De heer Van der Scheer zegt ten aanzien van THR, dat THR vorig jaar een positief bedrijfsresultaat heeft gehad en dat THR na alle reorganisaties en allerlei samenvoegingen de weg omhoog heeft gevonden. Hij merkt echter op dat de markt lastig blijft, zoals ook blijkt uit het verhaal van een aantal voormannen van vorige week uit het grote segment. De heer Van der Scheer vervolgt dat met name de ondernemers die THR bedienen, de oude Fixet, Multimade en de DGN ondernemers het niet makkelijk hebben, veel bedrijven staat het water aan de lippen. Hij vertelt dat er vorig jaar desalniettemin een positief bedrijfsresultaat is gerealiseerd. In de loop van de jaren is er best veel gebeurd in onroerend goed land, maar de huur die nu opgebracht wordt is marktconform en die is ook meegenomen in de waarderingen.

De heer Van der Scheer vervolgt met het feit dat de heer Linnenbank naar zijn mening al voldoende heeft gezegd over de claims. Verder benadrukt de heer Van der Scheer dat de heer Dekker met name spreekt over de winst per aandeel maar dat het bestuur en de Raad van Commissarissen Reesink door de crisisjaren heen heeft geloosd zonder grote tekortkomingen. Als er geen veranderingen hadden plaatsgevonden binnen Reesink, had men hier misschien niet meer gezeten want de doe-het-zelf markt was verlieslatend en is nog steeds heel erg slecht, de staalmarkt waar Reesink jaren behoorlijk op gedreven heeft, is ook heel erg slecht en in de landbouw was het de afgelopen jaren ook niet rooskleurig.

De heer Van der Scheer concludeert dat het dus positief is dat het bestuur en de Raad van Commissarissen Reesink heeft getransformeerd naar de omvang zoals die nu is en de diversificatie zoals die nu heeft plaatsgevonden.

Ten aanzien van de vraag van de heer Stevense over Material Handling geeft hij aan dat Reesink in haar presentaties heeft aangegeven wat ze met Material Handling heeft gedaan en hoe Reesink de winstgevendheid heeft verbeterd. De heer Van der Scheer vervolgt zijn verhaal door te zeggen dat de nadruk met name ligt op service en verhuur en dat kijkende naar met name de synergie het zeker geen vreemde eend in de bijt is, want in het vakblad Boerderij staat bijvoorbeeld bijna elke week een Linde vorkheftruck, die bij één van de agrarische bedrijven wordt gebruikt. Hij concludeert dat Reesink een bredere klantenbasis heeft gekregen waar Reesink onder andere ook heftrucks aan kan verkopen.

De heer Dekker komt terug op het antwoord van de heer Van der Scheer over THR, dat THR een positief bedrijfsresultaat heeft geboekt. De heer Dekker zegt dat dit niet helemaal hetzelfde is als winst en dat hij heeft moeten constateren dat er vanwege de ongunstige tijden hele zware afboekingen zijn verricht op THR. Daarnaast zegt hij dat de deelnemingen zeer sterk zijn gemitigeerd en dat de vorderingen op deelnemingen ook heel sterk zijn afgeboekt, waarbij hij aangeeft te vermoeden dat THR daarin een belangrijke component is.

De heer Dekker merkt op dat die waarderingen niet ver boven nul zijn afgezakt en dat de vergadering is verteld dat er nu een positief bedrijfsresultaat is. Hij merkt bovendien op dat het voor een overname ook relevant is hoe de deelnemingen ervoor staan en wat de waarde is in het maatschappelijk verkeer.

De heer Dekker vraagt dan ook aan de accountant of er kritisch is getoetst of de waarderingen, die sterk zijn verminderd in de voorgaande jaren, op hetzelfde niveau moeten blijven of dat een deel van de voorziening zou kunnen worden teruggenomen, nu er ook een wending is in de ontwikkelingen bij THR.

De heer Ten Doeschate geeft aan dat uit diverse bronnen blijkt dat de landbouwwerktuigbranche zich de laatste jaren buitengewoon goed heeft ontwikkeld en dat hij in het kader daarvan niet snapt dat de heer Van der Scheer zegt dat deze branche altijd al moeilijk is geweest. Hij geeft toe dat het de tweede helft van 2015 wat minder is gegaan, maar hij zegt dat de branche zeven hele goede jaren heeft gekend, die toch helaas bij Reesink wat minder uit de verf zijn gekomen. Verder zegt de heer Ten Doeschate de analyse, dat de doe-het-zelf branche het heel erg moeilijk heeft, te delen en dat dit voorzienbaar was. De heer Ten Doeschate zegt het te betreuren dat Reesink de kans niet heeft gepakt om de meerderheid in THR te verwerven en krachtig door te gaan, namelijk het doortrekken van de internetverkopen. De heer Ten Doeschate geeft aan alleen maar een toekomst voor de doe-het-zelf activiteiten te zien, als dit via internetverkopen wordt gedaan. Volgens de heer Ten Doeschate dient THR verkocht te worden. Tot slot vraagt de heer Ten Doeschate of THR nu ook werkelijk de marktconforme huur betaalt, die men is overeengekomen.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Van der Scheer.

De heer Van der Scheer antwoordt de heer Ten Doeschate dat THR marktconforme huur betaalt en afdraagt en geeft aan dat e-commerce zeker een onderwerp is dat bij THR volop in de belangstelling staat en dat daar zelfs op wordt geanticipeerd binnen THR. De heer Van der Scheer zegt dat hij het verder niet al te veel over THR wil hebben, want Reesink is slechts een minderheidsaandeelhouder in THR en hij zegt dat het hier gaat over Reesink. De heer Van der Scheer geeft het woord aan de accountant.

De heer Groot Zwaaftink geeft aan dat EY kijkt naar de vraag of de volwaardigheid van de vorderingen en de deelneming op de juiste wijze zijn gepresenteerd in de jaarrekening, dit wordt gebaseerd op de cijfers en op de kennis die EY daarover heeft. De heer Groot Zwaaftink concludeert dat EY vindt dat het een getrouw beeld geeft. Hij zegt dat het aan het management is om daar verder iets over te zeggen.

De heer Linnenbank vult aan dat de afwaardering geen betrekking heeft op THR, maar op de outlet Valkenswaard.

De heer Ten Doeschate zegt te weten hoe moeilijk het is om met e-commerce te beginnen en dat Reesink de stap naar e-commerce heeft afgewezen, hierover is zeven jaar onenigheid geweest. De heer Ten Doeschate meent dat er voor THR geen andere rol meer is om straks toeleverancier te worden van andere e-commerce bedrijven, ook zegt hij dat je dan nog een keer wordt uitgeknepen. De heer Ten Doeschate concludeert dat THR moet worden verkocht, want naar zijn mening wordt het niets meer.

De voorzitter bedankt de heer Ten Doeschate en stelt voor om over te gaan tot stemming over de jaarrekening 2015 aangezien er geen vragen meer zijn.

De voorzitter constateert dat niemand tegen wenst te stemmen en dat niemand zich van stemming wenst te onthouden en dat daarmee het agendapunt is aangenomen met alle stemmen voor en geen onthoudingen. De algemene vergadering heeft daarmee de jaarrekening over 2015 vastgesteld. Hij vervolgt de vergadering met agendapunt 8, de toelichting op het aanbevolen openbaar bod om daarna verder te gaan met agendapunt 4c, het beleid met betrekking tot de winstbestemming.

De voorzitter leest, voordat hij verder gaat met punt 8, eerst nog de brief van de heer Stevense voor. De inhoud van de brief luidt: "Geachte heer Veerman, aan het eind van de algemene vergadering van 20 mei 2015 heeft u kennisgegeven van de vacature wegens het definitief aftreden van de heer Van Delft na de algemene vergadering van aandeelhouders in 2016. Dit is overeenkomstig het geldende rooster van aftreden. De heer Van Delft is vanwege het verstrijken van de zittingstermijn niet meer herbenoembaar. Omdat uzelf en de heer Lievens eveneens aftredend zijn, komt dit neer op drie van de vier leden van de Raad van Commissarissen en wij vinden deze situatie ongezond in verband met de continuïteit van Royal Reesink N.V. Ons verzoek is aan u om de heer Van Delft tijdens de algemene vergadering van aandeelhouders nog voor een jaar te benoemen tot de algemene vergadering van aandeelhouders in 2017. Gaarne zijn wij bereid tot nadere informatie. Met vriendelijke groet, de heer Stevense". Na het voorlezen van de brief zegt de voorzitter dat hij waarschijnlijk vergeten is de brief te beantwoorden omdat het verzoek volledig is ingelost, getuige agendapunt 9c, desalniettemin biedt de voorzitter de heer Stevense zijn verontschuldigingen aan.

8. Toelichting op het aanbevolen openbaar bod

De voorzitter gaat over tot agendapunt 8 en geeft het woord aan de heer Van der Scheer om een korte toelichting op de presentatie te geven. De presentatie is via de website, www.royalreesink.com, te downloaden.

De heer Van der Scheer doorloopt kort de kernpunten van de transactie. Hij licht toe dat:

- het gaat om een bod van River Acquisition B.V. van EUR 101,-- cum dividend per certificaat van een aandeel.
- De bieder volledig achter de strategische ambities van Reesink staat, waaronder haar buy en build strategie.

- De onherroepelijke toezegging van de grootaandeelhouders en managers 73,3% van de uitstaande aandelen Reesink vertegenwoordigt.
- Het bod wordt volledig gesteund en unaniem aanbevolen door de directie en de Raad van Commissarissen.
- Er positief advies is van de centrale ondernemingsraad met betrekking tot de transactie.

De heer Van der Scheer doorloopt daarna het proces. Hij legt uit dat:

- Reesink eind september 2015 is benaderd door Gilde en dat dat in circa oktober en november heeft geleid tot een indicatieve bieding door Gilde.
- Een Stuurgroep heeft het bod, inclusief alle mogelijke alternatieven, uitgebreid beoordeeld en afgewogen, mede in het licht van de beëindiging van Alternext.
- Op 5 februari 2015 een fairness opinie heeft plaatsgevonden van Leonardo.
- Op 8 februari 2016 het consortium en Reesink voorwaardelijke overeenstemming hebben bereikt over het voorgenomen bod.
- Op 9 maart 2016 Reesink de Euronextnotering heeft aangevraagd en verkregen.
- Op 12 april 2016 het bod officieel is gelanceerd.
- Op 30 april 2016 de notering op Alternext is beëindigd en de notering op Euronext verkregen.
- Vandaag het bod met de algemene vergadering van aandeelhouders wordt besproken.
- Indien het bod gestand wordt gedaan en er wordt 95% aangemeld en nog beter misschien 100%, dan zal 7 juni 2016 de initiële aanmeldingstermijn verstrijken.

De heer Van der Scheer gaat verder met de rationale van de transactie. Hij legt uit dat er in ieder geval een aantal voordelen zijn voor Reesink en haar stakeholders:

- De bieder steunt de strategische ambities van Reesink en de daaruit volgende financieringsbehoeften voor investeringen in bestaande operaties en in het kader van add-on acquisities.
- Opereren als private vennootschap, gesteund door betrokken, solide en stabiele aandeelhouders zoals het consortium, zal significante voordelen opleveren en Reesink in staat stellen haar bedrijfsstrategie versneld uit te voeren.
- Het consortium heeft veel ervaring en een sterk track record in het steunen van managementteams bij de uitvoering van hun bedrijfsstrategie.

De heer Van der Scheer bespreekt vervolgens de aantrekkelijkheid van het bod. Hij geeft aan dat:

- De fairness opinie de aantrekkelijkheid van het bod heeft kunnen bevestigen.
- De biedprijs uiteindelijk een premie laat zien ten opzichte van de slotkoers van de aankondiging van 5 februari 2016 van 29,4%. Het betreft een premie van 27,5% ten opzichte van de gemiddelde slotkoers gedurende de drie maanden voorafgaand aan en met inbegrip van 5 februari 2016 en 26,5% ten opzichte van de gemiddelde slotkoers gedurende de zes maanden voorafgaand aan en met inbegrip van 5 februari 2016.
- Tegen de achtergrond van de relatief liquide markt met lage handelsvolumes, biedt de transactie de mogelijkheid om (certificaten van) aandelen Reesink met een premie te

verkopen.

- Het bod 100% van Reesink's geplaatste aandelen op EUR 139.600.000,-- waardeert, hetgeen een ondernemingswaarde van EUR 239.500.000,-- vertegenwoordigt.
- De bieder Reesink waardeert op 7,8 keer de ondernemingswaarde/EBITDA.
- Kijkend naar de EBITDA en alle potentiële alternatieven in overweging genomen hebbende en met het oog op beëindiging van Alternext, een overname door de bieder volgens Reesink de beste optie is.

De heer Van der Scheer zegt dat ook andere zaken naast de prijs zijn geregeld. Met betrekking tot de niet financiële convenanten zegt hij dat de volgende punten zijn uit onderhandeld:

- Hoofdkantoor, centraal management en de belangrijkste ondersteunende functies blijven in de regio Apeldoorn.
- Identiteit en bedrijfscultuur blijven behouden.
- Geen reorganisatie, herstructureringsplan of vermindering van het aantal werknemers als gevolg van de transactie.
- Bestaande rechten en aanspraken van werknemers en afspraken met de ondernemingsraad en de vakbonden worden gerespecteerd.
- De belangrijkste merk- en productnamen en de naam Reesink zullen ongewijzigd blijven.
- Geen substantiële desinvesteringen van bedrijfsonderdelen.
- Reesink blijft prudent gefinancierd. Het dividend blijft in de onderneming en met de nieuwe aandeelhouder en de bank is een prudente financiering opgezet.

De heer Van der Scheer gaat verder met de bespreking van de steun van het bod. Hij legt uit dat:

- Het bod volledig gesteund wordt en unaniem aanbevolen door de directie en de Raad van Commissarissen.
- Een fairness opinie is afgegeven door Leonardo, die daar goed over hebben nagedacht, alle berekeningen op los hebben gelaten en dat zij concluderen dat het een fair bod is.
- Een positief advies van de Centrale Ondernemingsraad met betrekking tot de transactie is afgegeven en dat de Centrale Ondernemingsraad er ook daadwerkelijk goed onderzoek naar heeft gedaan met een externe partij die hen daarin heeft geadviseerd en dat dit er toe heeft geleid dat men een positief advies heeft gegeven.
- Inmiddels een mededingingsrechtelijke goedkeuring van de Europese Commissie is verkregen om de bieding door te kunnen zetten en dat de bieder verwacht dat een goedkeuring van de mededingingsautoriteit in Kazachstan voor 7 juni 2016 kan worden gerealiseerd.
- De reacties van Reesink's belangrijkste principalen, de OEM'ers, zeer positief zijn over het bod. De OEM'ers zien ook liever dat Reesink in een private setting zijn strategie verder kan uitrollen, omdat er dan volledig gefocust kan worden op de business en op de ontwikkeling van het bedrijf.
- Een onherroepelijke toezegging is gedaan door de grootaandeelhouders en managers, inclusief hijzelf, die circa 73,3% van de uitstaande aandelen vertegenwoordigen.

De heer Van der Scheer gaat vervolgens in op de toekomstige governance. Hij licht toe dat:

- Het structuurregime dat op Reesink van toepassing is, wordt gehandhaafd.
- De beoogde samenstelling van de Raad van Commissarissen vanaf de afwikkeling van het bod als volgt is:
  - De heer C.P. Veerman (voorzitter) en mevrouw R.M. Bergkamp (werknemerscommissaris) zullen aanblijven als onafhankelijke commissarissen. De heer C.P. Veerman is voorgedragen voor herbenoeming tijdens deze algemene vergadering; en
  - Drie leden zijn voorgedragen door het consortium voor voorwaardelijke benoeming tijdens deze algemene vergadering: de heer B.T. Molenaar, de heer H.A. van Beuningen en de heer A. Hendrikse.
- De CEO blijft in functie als enig statutair bestuurder en de CFO blijft eveneens in functie.
- De twee onafhankelijke commissarissen zullen toezien op de bescherming van minderheidsaandeelhouders en de naleving van overige niet-financiële convenanten voor een periode van drie jaar wat voor een openbare bieding een behoorlijk lange periode is.
- Voor afwijking van de niet-financiële convenanten of uitvoering van herstructureringsmaatregelen is goedkeuring van minstens één onafhankelijke commissaris nodig.
- Voor de benoeming van een nieuwe onafhankelijke commissaris, na de afwikkeling van het bod, is de goedkeuring van de aanblijvende onafhankelijke commissaris vereist.
- De rechten van de centrale ondernemingsraad met betrekking tot de benoeming van een onafhankelijke commissaris zullen worden gerespecteerd, wat in ieder geval inhoudt dat:
  - de centrale ondernemingsraad haar versterkte aanbevelingsrecht en spreekrecht behoudt; en
  - als onverhoopt beide onafhankelijke commissarissen niet in functie zijn, wordt eerst de (opvolgende) werknemerscommissaris benoemd met het versterkte aanbevelingsrecht van de centrale ondernemingsraad.

De heer Van der Scheer geeft aan dat het vervolgproces er naar verwachting als volgt uit ziet:

- Vandaag wordt het openbaar bod besproken met de aandeelhouders.
- Op 7 juni 2016 eindigt de initiële aanmeldingstermijn.
- Uiterlijk 10 juni 2016 doet de bieder een openbaar mededeling of hij (i) het bod gestand doet, (ii) de aanmeldingstermijn met twee tot tien weken verlengt, of (iii) het bod beëindigt. Dit is afhankelijk van het percentage wat er op dat moment binnen is.
- In het geval dat het bod wordt geaccepteerd door 95%, komt er binnen drie werkdagen na de gestanddoening van het bod een aankondiging van een eventuele na-aanmeldingstermijn van maximaal twee weken.
- Binnen vijf werkdagen na gestanddoening van het bod wordt het bod afgewikkeld.
- Na afwikkeling van het bod zal aan Euronext gevraagd worden om de notering te beëindigen.

De heer Van der Scheer eindigt zijn presentatie door te zeggen dat dit een overzicht in vogelvlucht was, maar dat de aandeelhouders ook het biedingsbericht, het merger protocol en de position paper kunnen bekijken. De heer Van der Scheer geeft de vergadering de mogelijkheid om vragen

te stellen.

De voorzitter zegt dat de vergadering drie vragen kan stellen per vragenronde en wijst de vergadering er op dat het hier gaat om een gedachtewisseling over de merites van het bod, elke aandeelhouder mag daar zijn eigen opvattingen over hebben en ontwikkelen in de komende periode. De voorzitter zegt dat het bod wordt besproken en dat er niet over het bod hoeft te worden besloten.

De heer Van Riet zegt te begrijpen dat Reesink het fairness bod van Leonardo op vrijdag heeft gekregen en er op maandag al uit was. De heer Van Riet meent dat dit een kort tijdsbestek is, ervan uitgaande dat er op zaterdag en zondag over het algemeen niet zoveel gewerkt wordt.

De voorzitter antwoordt dat het in het weekend werken in dergelijke transacties meer en meer gebruikelijk is.

De heer Jorna zegt eerst naar het proces te willen kijken. Hij zegt dat op de golfbaan van Teslin, waar ook aandeelhouder Todlin zit, de heer Molenaar de heer Van Beuningen tegenkwam en zij het heel snel eens waren. Hij vervolgt dat de vergadering de heer Van der Scheer ondertussen heeft leren kennen als een fervent tegenstander van alle regels en verplichtingen op Euronext en dat ook de heer Ten Doeschate heeft bevestigd dat Euronext niet lekker ligt binnen Reesink. De heer Jorna concludeert dat men elkaar dus snel had gevonden. In het kader daarvan heeft de heer Jorna verschillende vragen. Hij vraagt wanneer in het proces bekend werd dat het zittend management kon blijven. Hij licht zijn vraag nader toe door te zeggen dat als het management in oktober of november alle mogelijke alternatieven naast elkaar zet, hij zich voor kan stellen dat een management die al de toezegging heeft gekregen dat ze gewoon aan kan blijven geen enkele behoefte heeft het alternatief van een aan ander private equity groep, bijvoorbeeld HAL, die misschien geïnteresseerd zou kunnen zijn nader te onderzoeken. De heer Jorna vraagt of het management ook mogelijke alternatieven heeft onderzocht, wat het management heeft onderzocht en of het management ook bij andere potentiele kandidaten onder de aandacht heeft gebracht dat Reesink in de markt was om overgenomen te worden. Vervolgens vraagt de heer Jorna of Navitas meteen al aan boord was of dat er later aan alle grootaandeelhouders gezegd is dat ze konden intekenen, Project Holland Fonds, Delta Deelnemingen en de anderen. De heer Jorna vraag of alleen Navitas ja heeft gezegd of dat Navitas als enige is benaderd. De heer Jorna eindigt door te zeggen dat de kleine aandeelhouder nu eigenlijk na zeven magere jaren achter het net gaat vissen, de kleine aandeelhouder krijgt nu wel een premie, maar moet daarmee gedwongen afscheid nemen terwijl Gilde waarschijnlijk de vette jaren krijgt.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Meuter.

De heer Meuter vraagt hoe het zit met de beschermingsconstructie die in het verleden ter sprake is gekomen bij een bespreking van een overname.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Stevense.

De heer Stevense zegt dat hij altijd begrepen heeft dat Reesink de gewone effectenbeurs nooit erg heeft zien zitten, maar dat je vorig jaar in de aandeelhoudersvergadering al een beetje kon merken dat Reesink uit armoe wel naar de effectenbeurs zou moeten. De heer Stevense

vermoedt dat die signalen zijn opgepakt en dat er in de loop van de zomer contacten geweest zijn, waardoor het magere bod tot stand is gekomen. De heer Stevense zegt dat hij daar graag meer over zou willen weten. De heer Stevense vervolgt door te zeggen dat hij tegen certificering is en dat certificering helemaal geen waarde toevoegt, want Reesink wordt gewoon overgenomen. De heer Stevense gaat verder over de koers, die is EUR 101,-- te verminderen met EUR 3,50 dividend, dus hij concludeert dat het biedingsbod EUR 97,50 is. De heer Stevense meldt dat hij ook heeft gekeken naar de lange termijn grafiek. Hij vertelt dat de koers in 2006 op EUR 120,-- stond, hij zegt dat degenen die op dat moment aandelen hebben gekocht er flink op zijn achteruit gegaan. Het verbaast de heer Stevense ook dat er nogal wat personeelsleden zijn die ook nog aandelen hebben. De heer Stevense vraagt of die de aandelen ook moeten aanbieden of dat aan hen wordt gevraagd om de aandelen aan te bieden, want men is toch nogal enthousiast en dat kan het enthousiasme toch wat drukken. De heer Stevense zegt dat hij het hier bij wil laten en eventueel later hier nog op terug wil komen.

De voorzitter beantwoordt eerst de vraag van de heer Jorna over hoe het zittende management bij het bod betrokken is geraakt. De voorzitter zegt dat het zittende management altijd bij het bod betrokken is geweest, maar hij zegt dat de zekerheid dat ze konden meegaan in het vervolg geleidelijk is ontstaan. De voorzitter zegt dat het meegaan van het zittende management één van de belangrijke voorwaarden voor de bieder is. De voorzitter vervolgt dat dit niet verwonderlijk is als er wordt gekeken naar de afgelopen jaren.

Op de vraag of er alternatieven zijn onderzocht, antwoordt de voorzitter dat er in de afgelopen jaren nogal wat partijen zijn geweest die zich hebben gemeld als interessante partij, maar dat dat nooit tot een effectief gesprek heeft geleid. Hij zegt dat Reesink een aantrekkelijke partij was en dat men bij dergelijke gesprekken ook naar de problematiek van Alternext en Euronext kijkt en dat men wel eens wat opvangt. Hij zegt dat hij niet weet of dat nou op de golfbaan is geweest, maar dat er wel eens gesprekken zijn geweest, die echter nooit tot concrete zaken hebben geleid en dat die ook in de loop van het afgelopen jaar niet meer zijn teruggekomen.

Op de vraag of Navitas de enige partij is die zich heeft gemeld, antwoordt de voorzitter dat er overleg is geweest tussen de biedende partij en een aantal grootaandeelhouders, dus niet alleen Navitas, om te kijken wie wilde doorgaan en wie niet. Hij vertelt dat Navitas uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven door te willen gaan en dat de andere partijen die wens niet te kennen hebben gegeven. Hij legt uit dat dit niet alleen te verklaren valt vanuit de geschiedenis van Navitas, maar dat het ook in de geschiedenis van Todlin ligt en dat daarmee de positie van de andere aandeelhouders ook duidelijk is. Wat betreft de positie van de aandeelhouders en dus ook de kleine aandeelhouders geeft de voorzitter aan dat dat een van de belangrijke redenen is geweest waarom de Raad van Commissarissen dit bod steunt, namelijk de mogelijkheid om voldoende eigen aandeelhoudersvermogen op te halen. De voorzitter legt uit dat Reesink in de afgelopen jaren, wanneer zij bijvoorbeeld stockdividend uitkeerde, dat daar maar buitengewoon beperkt gebruik van werd gemaakt, 3%. Verder zegt hij dat bij de intekening van de emissie er een zeer beperkte belangstelling was en dat het voor kleine aandeelhouders vaak lastig was om mee te doen en dat het dankzij de grootaandeelhouders is geweest dat Reesink die emissie ook

helemaal als geslaagd kon beschouwen. De voorzitter zegt dat dit voor de Raad van Commissarissen toch wel een zelfstandige reden heeft gevormd om te kijken naar een wat grotere partij, die de toekomstige groei en ontwikkeling van Reesink voor wat betreft de vermogensverschaffing kan veilig stellen.

Met betrekking tot de vraag van de heer Meuter over de beschermingsconstructies antwoordt de voorzitter dat die beschermingsconstructies er allemaal zijn geweest. De voorzitter legt uit dat de "*beschermers*" dit bod ondersteunen en dat alle partijen dus aan dezelfde kant staan.

Tot slot beantwoordt de voorzitter de vraag van de heer Stevense. Hij legt uit dat de prijs indertijd EUR 120,-- was, maar dat dit ver voor zijn tijd was. De voorzitter meent zich te herinneren dat dat te maken had met een overnamegelegenheid of een overnamebod dat toen boven de markt hing, maar hij zegt dat dat zoals zoveel dingen inmiddels geschiedenis is. Op de vraag over de aandelen van personeelsleden zegt de voorzitter dat iedere aandeelhouder de gelegenheid heeft om zijn aandelen aan te bieden, dus ook de personeelsleden, en dat dat volledig een vrije keuze is.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen zegt dat Gilde ongeveer vier of vijf jaar geleden een bod heeft gedaan op Gamma. Hij vertelt dat er in de laatste algemene vergadering van aandeelhouders drie aandeelhouders waren. Hij zegt dat 98% in handen van één aandeelhouder was en dat verder de heer Swinkels en hijzelf bij de aandeelhoudersvergadering in Helmond waren. De heer Van Leeuwen gaat verder door te zeggen dat de vergadering werd voorgezeten door de heer Van Duinen en dat de leden van de Raad van Commissarissen er niet meer waren. Hij zegt dat de reden dat de aandeelhouders er waren er in gelegen lag dat er decharge moest worden verleend. Hij zegt dat Gilde de bieder was en dat die dat zaakje hebben verknipt. De heer Van Leeuwen meent dat Reesink blind is voor Gilde. De heer Van Leeuwen vervolgt zijn verhaal met Ten Cate. Hij zegt dat er een bod werd gedaan op Ten Cate en dat de toenmalige CEO de heer De Vries, CEO zou blijven. Meneer Van Leeuwen geeft aan dat hij later hoorde dat de heer De Vries commissaris zou worden. Hij zegt dat ondanks dat er in een artikel heeft gestaan dat er iemand met dubbele pet rondliep bij Ten Cate, de heer De Vries later noch als CEO noch als commissaris bij Ten Cate betrokken was. De heer Van Leeuwen concludeert dat op het moment dat alles rond is, het hele management weg is. De heer Van Leeuwen zegt vervolgens dat bij IMCD een nieuwe commissaris moet worden benoemd, hij zegt dat dat de heer Molenaar van Gilde zal worden. De heer Van Leeuwen zegt dat hij ondertussen Reesink in een brief aan de directie heeft proberen te waarschuwen. Hij zegt de logica met Pon te hebben gezien. De heer Van Leeuwen waarschuwt dat er over drie jaar geen Reesink meer over is en dat niemand over vijf jaar meer weet wat Reesink was. Hij concludeert dat iedereen tegen moet stemmen. Hij is van mening dat het heel handig is om inclusief dividend een bod uit te brengen. De heer Van Leeuwen gaat er vanuit dat er sprake is van EUR 8,50 dividend, terwijl de heer Stevense slechts EUR 3,50 rekent.

De voorzitter zegt dat de gemiddelde uitkering tussen 40% en 55% ligt.

De heer Van Leeuwen zegt dat dat EUR 8,50 is.

De voorzitter legt uit dat het gaat om een percentage tussen de 40% en 55% van EUR 8,50.

De heer Van Leeuwen zegt dat het dividend in ieder geval bij het bod is inbegrepen, waardoor het bod hoger lijkt. Vervolgens geeft hij aan dat Reesink jarenlang aan Alternext stond genoteerd en dat je op Alternext niet wist wanneer je je aandelen weer kwijt kon. Hij zegt dat wanneer Reesink op de Euronext genoteerd had gestaan, de koers heel anders was geweest. De heer Van Leeuwen meldt ook dat hij liever met de heer Ten Doeschate zaken doet dan met de heer Van der Scheer en de heer Linnenbank, de koers was toentertijd veel hoger. De heer Van Leeuwen meldt vervolgens dat hij de hoogste en de laagste koersen mist in het jaarverslag, maar dat hij wel een koers van EUR 120,-- ziet, die ook al eerder naar voren gebracht is door de heer Stevense. Hij zegt dat de koers lang geleden rond ultimo EUR 98,--, EUR 95,--, EUR 105,--, EUR 68,--, EUR 72,60 en EUR 71,99 lag. Hij gaat verder en zegt dat 76,50 en 76 allemaal op Alternext was. Hij zegt dat de koers bij Euronext boven de EUR 120,-- was en dat die er nu niet staat. Volgens de heer Van Leeuwen gaat het dus alleen maar om de ultimo koers, het is een datumkoers, maar hij zegt dat hij de jaarkoersen niet ziet. De heer Van Leeuwen zegt dat in het jaarverslag staat dat *your bussiness* moet worden *enabled*. Hij vraagt wie Reesink daarmee bedoelt, de aandeelhouders of zichzelf. De heer Van Leeuwen geeft aan dat hij het niet begrijpt en dat het goede doel met deze fusie in de regel de portemonnee van de directie is. Volgens de heer Van Leeuwen bestaat het business model eruit dat de particulier zolang mogelijk en zoveel mogelijk bijstort. Hij licht dit toe door te zeggen dat de jarenlange investeerders vooralsnog de kastanjes uit het vuur hebben mogen halen en er nu iemand anders met het geld vandoor gaat. Hij noemt daarbij op de eerste plaats Gilde, volgens de heer Van Leeuwen pikken zij in plaats van dat zij pakken. Hij geeft aan dat er gevaar loert, Ten Cate is van de beurs, er is een consultant geplaatst bij IMCD en de vergelijking met Todlin. Hij meent dat Gilde voor 100% gaat en dat de DNB en AFM zouden moeten ingrijpen zodat de bestaande aandeelhouders, die mee willen investeren, in de toekomst een kans krijgen. De heer Van Leeuwen vindt dat het een club als Gilde onmogelijk gemaakt zou moeten worden om 100% van de aandelen te krijgen. Hij waarschuwt dat Gilde zal gaan knippen en dat Gilde een bedreiging is voor de economie. Hij zegt dat hij Gilde maar ook de heer Van Beuningen en zijn gevolg zal blijven volgen. Volgens de heer Van Leeuwen zou de DNB en AFM een bepaling moeten opnemen zodat Gilde de bedrijven tenminste niet op kan knippen en verkwanselen.

De voorzitter dankt de heer Van Leeuwen en geeft het woord aan de heer Rienks.

De heer Rienks zegt dat hij uit ervaring kan meepraten over Gamma. Hij vertelt dat de aandeelhouders die geweigerd hebben hun aandelen aan te melden voor het bod later geen EUR 29,-- maar tweeënhalf jaar later EUR 52,-- per aandeel hebben gehad. Hij denkt dat Gilde uiteindelijk iets in de orde van EUR 60,-- à EUR 70,-- per aandeel heeft ontvangen door alle onderdelen van Gamma stuk voor stuk te verkopen en de holding te sluiten. Hij stelt vast dat de meeste onderdelen goed zijn terechtgekomen en dat het jammer was voor de heer Veninga, de voormalige baas, dat hij en de heer Alberts werden vervangen. De heer Rienks zegt dat Gilde vakwerk heeft geleverd met de uitverkoop van Gamma en dat hij het gevoel heeft dat Gilde hetzelfde wil doen met Reesink. Hij zegt dat het niet voor de hand ligt om Reesink Staal te verkopen, aangezien het niet goed draait en er weinig synergie is. Verder zegt de heer Rienks

dat de persoonlijke beschermingsmiddelen weg kunnen, maar dat de convenanten die Reesink met Gilde heeft afgesproken er voor zorgen dat Gilde dat voorlopig nog niet kan doen. Hij vraagt of deze afspraken voor drie jaar lopen.

De voorzitter antwoordt dat drie jaar de regel is, maar dat daar later nog op wordt teruggekomen.

De heer Rienks leidt uit dit antwoord af dat de afspraak in juni 2019 eindigt en Gilde dan een Gamma scenario kan uitvoeren, terwijl in de tussentijd kan worden gekeken hoe Gilde het er bij Ten Cate vanaf brengt. De heer Rienks zegt dat de heer de Vries ondertussen al weg is bij Ten Cate, terwijl hij zelf te kennen had gegeven graag te willen blijven en dat de heer Van der Scheer dus wel kan zeggen dat hij graag wil blijven, maar dat het de vraag is hoe lang de heer Van der Scheer dit zal volhouden. Om terug te komen op Gamma zegt de heer Rienks dat de meeste onderdelen goed terecht zijn gekomen en dat naar zijn inschatting ongeveer de helft van de mensen op het hoofdkantoor nu een leukere baan heeft dan ze hadden. Hij zegt dat de heer Van der Scheer misschien ook wel een veel leukere baan krijgt, dan de baan die hij bij Reesink heeft gehad. Maar hij zegt dat er ook mensen worden gedupeerd, de heer Linnenbank krijgt volgens de heer Rienks misschien nooit meer zo'n leuke baan. De heer Rienks meent dus dat er een wisselend beeld is, waarbij sommige mensen er beter van worden en in ieder geval één of twee jaarsalarissen meekrijgen als ze worden weggestuurd. De heer Rienks zegt vervolgens dat hij niet weet voor hoe lang de afspraken gelden, maar dat de termijn in ieder geval over drie jaar eindigt en hij zegt dat hij dit zonde vindt voor een onderneming uit 1786. De heer Rienks vraagt verder hoe hard de beloftes zijn en of een andere investeerder ook gebonden is aan de afspraken wanneer Gilde binnen drie jaar doorverkoopt aan een andere investeerder.

De voorzitter zegt dat het antwoord op die vraag ja luidt.

De heer Rienks vraagt vervolgens hoe het bedrag van EUR 101,-- tot stand is gekomen. Hij vraagt of in de brief van Gilde het bedrag van EUR 101,-- stond en dat Reesink daarop heeft gezegd dat dat akkoord is, als tenminste de fairness opinion ook zou worden afgegeven of, zo vraagt hij, heeft Reesink nog geprobeerd er wat voor de aandeelhouder bij te krijgen. Hij zegt dat de grootaandeelhouders dit eigenlijk hadden moeten doen, maar dat twee grootaandeelhouders in Reesink blijven zitten en dat die dus geen belang hebben bij een hoger bod. Hij vervolgt dat de anderen die er uitstappen er in principe wel belang bij kunnen hebben, maar dat die misschien andere belangen hebben, waarbij zij via een ander kanaal misschien weer iets terugkrijgen van Gilde. De heer Rienks suggereert dat Gilde over drie jaar misschien wel een paar stukken uit de Reesink boedel aan Pon verkoopt. Hij zegt dat het niet duidelijk is welke belangen de grootaandeelhouders hebben. Hij zegt dat het ook zou kunnen dat de heer Van Delft er misschien wel heel graag uit wil stappen, omdat hij er lang genoeg in zit en hij denkt geld vrij te moeten maken voor zijn kinderen. De heer Rienks vraagt wie er voor hem heeft onderhandeld en geeft aan dat de voorzitter de enige was die voor de heer Rienks een hoger bod kon onderhandelen.

De voorzitter antwoordt dat hij voor de aandeelhouders heeft onderhandeld en dat het startbod van Gilde ver onder het bedrag van EUR 101,-- lag. De voorzitter zegt dat er goed is onderhandeld en dat men zijn uiterste best heeft gedaan voor een goed bod en dat men er daarom nu ook vierkant achterstaat.

De heer Rienks zegt er toch niet blij mee te zijn. Hij meldt dat hij zich voorgenomen heeft om bij een aantal dingen tegen te gaan stemmen, omdat hij denkt dat uit deze onderneming nog veel meer geld kan komen. Hij zegt dat het tegen kan vallen, maar hij acht de kans veel groter dat Gilde net als bij Gamma een bedrag van EUR 200.000.000,-- zal verdienen. De heer Rienks zegt dat Gilde Reesink nu waardeert op EUR 130.000.000,-- en dat over vijf à tien jaar zal blijken dat de waarde dan EUR 200.000.000,-- bedraagt. Hij zegt dat voor dit resultaat nog wel moet worden gewerkt, want bedrijven goed verkopen dat gaat niet vanzelf. Maar hij zegt dat Gilde dat kan, zoals men heeft gezien bij Gamma, dat is nu het dubbele waard van waar ze het op gewaardeerd hadden. Hij zegt dat Gilde misschien wel op een waarde van EUR 250.000.000,-- kan komen voor Reesink. Hij gaat verder door te zeggen dat Gilde nu EUR 15,-- extra per aandeel geeft, terwijl Gilde er later misschien wel EUR 50,-- of EUR 100,-- op verdient. De heer Rienks zegt zich bij dat idee niet prettig te voelen en liever zijn aandeel niet te verkopen en te houden.

De voorzitter bedankt de heer Rienks en geeft het woord aan mevrouw Heijkoop.

Mevrouw Heijkoop zegt dat zij een brief heeft gestuurd aan de VEB. Zij vertelt dat zij al 25 jaar aandeelhouder is van Reesink en zij de koersen van EUR 120,--, EUR 94,-- en EUR 84,-- voorbij heeft zien komen, maar dat zij nooit heeft overwogen om daarvoor haar aandelen te verkopen. Mevrouw Heijkoop vindt dat het bod te laag is. Zij vervolgt haar verhaal door te zeggen dat de winst in het bedrijf zit en dat het bedrijf voor dat stukje aandeel van haar is, dus dat dat gedeelte van het bod moet worden afgetrokken. Mevrouw Heijkoop vraagt zich ook af hoe het kan dat zij jarenlang te horen heeft gekregen dat Reesink een gezond bedrijf is dat goed draait, er is weliswaar één keer geen dividend uitgekeerd maar dat had een goede reden, en dat nu plotseling blijkt dat het allemaal penibel is en er beslist geld van buitenaf moet komen. Zij zegt dat ze dat niet gelooft. Verder vindt zij het ook toevallig dat dit bod wordt uitgebracht net voordat Euronext notering er door is. Zij zegt dat het misschien toch beter is om eerst te kijken wat de aandelen doen op Euronext en dat er daarna misschien wel een redelijke aanbieding komt voor de aandeelhouders. Mevrouw Heijkoop merkt nog op dat zij hoe dan ook niet van plan is haar aandelen aan te bieden.

De voorzitter zegt dat dat haar goed recht is en dat zij daarin haar eigen afwegingen moet maken, zoals Reesink dat ook heeft gedaan.

Mevrouw Heijkoop vraagt of hier sprake is van toeval.

De voorzitter zegt dat er sprake is van toeval, aangezien Reesink verplicht was om die stap te maken, nu Reesink niet langer op Alternext genoteerd kon staan. De voorzitter legt uit dat als gevolg daarvan Reesink moest worden genoteerd op een andere beurs en Reesink dus de zaak moest omgooien. Hij zegt dat Reesink dit ook heeft gedaan om ook te waarborgen dat als het bod niet gestand wordt gedaan, Reesink wel gewoon een notering heeft. Hij zegt dat je zou kunnen spreken van een Plan B.

De heer Swinkels zegt dat hij ook al ruim 25 jaar aandeelhouder is geweest, dat hij altijd een goed gevoel heeft gehad bij Reesink, maar dat Alternext niet heeft meegewerkt om een juiste waardering te krijgen voor de aandelen. Hij zegt dat Reesink naar Euronext had moeten gaan en dan misschien wel een juiste waardering had gekregen voor haar aandelen. De heer Swinkels

vervolgt dat hij een probleem heeft met de machtiging die Reesink ieder jaar vraagt om nieuwe aandelen uit te kunnen geven. Hij zegt dat Reesink bij dergelijke emissies nooit onder de intrinsieke waarde, terwijl de kopende partij nu ver onder de intrinsieke waarde gaat zitten. De heer Swinkels vindt dat daar een grote fout is gemaakt. De heer Swinkels zegt dat de voorzitter eerder heeft bericht dat er heel weinig animo was voor de emissie, met 3%, die grootaandeelhouders hebben.

De voorzitter corrigeert de heer Swinkels en geeft aan dat het gaat om 3% van het dividend dat in de vorm van stockdividend werd gebruikt.

De heer Swinkels zegt dat hij wil weten of de grote partijen, de 77%, voor contanten hebben gekozen, of dat die ook geparticipeerd hebben in stockdividend. De heer Swinkels zegt dat de voorzitter ook gesproken heeft over een emissie waar de kleine aandeelhouders aan mochten deelnemen, maar dat daar weinig belangstelling voor was. De heer Swinkels legt uit dat hij aan deze emissie mee heeft kunnen doen omdat hij klant was van de Rabobank en Rabobank deze emissie faciliteerde, een collega aandeelhouder die bij de ABN Amro klant was kon zich echter niet inschrijven op die emissie, omdat Reesink genoteerd was op Alternext beurs. De heer Swinkels concludeert dat Reesink in het verleden van alle kanten door de banken is geboycot, waardoor er bijna geen handel mogelijk was om een juiste waardering te krijgen. De heer Swinkels zegt het met mevrouw Heijkoop eens te zijn dat Gilde de aandelen voor een fooi overneemt. De heer Swinkels vindt dat hij niet correct wordt behandeld en sluit af door te zeggen dat Alternext de aandeelhouders de das heeft omgedaan.

De voorzitter zegt dat het verleden niet kan worden veranderd. Hij geeft aan dat de aandeelhouders zelf moeten oordelen of zij hun aandelen al dan niet willen aanbieden. Aandeelhouders krijgen nu de gelegenheid om het bod te bespreken en vragen te stellen over de achtergronden. Hij geeft aan dat Reesink het in het belang van de vennootschap, het personeel en de ontwikkeling van het bedrijf acht om dit bod te steunen. Hij vervolgt dat de aandeelhouders gerechtigd zijn tot hun eigen opvattingen hierover.

De heer Van Riet geeft aan dat Pon een jaar of wat geleden groot in Reesink is gestapt en dat daar twee of drie jaar geleden Kemp aan toe is gevoegd. Volgens de heer Van Riet wilden Pon en Kemp per se bij Reesink, want er werden afspraken gemaakt om hun zelfstandigheid bij Reesink te bewaren. Hij zegt dat de afspraak met Kemp was, dat Kemp in ieder geval in zijn huidige vorm behouden zou worden. Hij vraagt hoe het kan dat er met Gilde en met Pon geen afspraken zijn gemaakt dat ze straks Kemp mogen overnemen, Pon heeft namelijk ook veel belangen bij vorkheftrucks. De heer Van Riet vervolgt door te zeggen dat toen Pon instapte er werd gezegd dat Pon Reesink over zou nemen, maar dat Pon zich nu heeft teruggetrokken. Hij zegt dat hij Pon een klein beetje volgt, maar dat Pon zich niet met een fooi in het riet laat sturen zonder dat ze daar een tegenprestatie voor krijgt over twee of drie jaar.

De voorzitter zegt dat daar geen sprake van is en dat er niet te voorspellen valt wat de toekomst zal brengen.

De heer Tehupuring geeft aan dat hij hier staat als investeerder, hij geeft aan dat hij een aantal

beleggers vertegenwoordigt. De heer Tehupuring zegt dat hij zoveel mogelijk return on investment wil, bijvoorbeeld een mooie return on capital employed, behalen en dat dat voor hem ook de reden was om te investeren in Reesink.

De eerste vraag van de heer Tehupering luidt of Reesink het zelf correct vindt dat het risico verschaffen van kapitaal niet wordt gecompenseerd in de vorm van dividend. Hij zegt dat het niet alleen gaat om het dividend over 2015, maar omdat het inmiddels bijna half 2016 is, het volgens de heer Tehupuring eigenlijk over anderhalf jaar dividend gaat. Hij vraagt vervolgens of Reesink het bod van EUR 101,-- echt een rechtvaardig bod vindt. Hij berekent dat EUR 101,-- verminderd met anderhalf jaar dividend a EUR 6,-- EUR 95,-- is. Hij zegt dat de koers destijds ongeveer EUR 80,-- noteerde, dus dat er sprake is van een premie van dik 20% op de koers. Maar hij vindt het belangrijk om hierbij te noemen dat de beurzen begin februari zeer laag stonden en inmiddels meer dan 10% zijn opgelopen.

Verder zegt hij dat zijn reden om als vermogensbeheerder in Reesink te gaan beleggen er in gelegen lag dat Reesink de overgang naar Euronext zou maken. De heer Tehupuring zegt benieuwd te zijn of Reesink ook denkt dat die notering meer liquiditeit, zichtbaarheid en aandacht van grotere partijen zou kunnen betekenen en een betere toegang tot de kapitaalmarkt.

Daarnaast vraagt hij hoe groot de positie van het huidige management is en wat hun positie en hun belang in de nieuwe vennootschap wordt. De heer Tehupuring zegt namelijk het gevoel te krijgen dat er een onderonsje is gespeeld tussen een aantal grootaandeelhouders en dat het bij zijn weten nog nooit is voorgekomen dat grootaandeelhouders tezamen een belang opbouwen en vervolgens een bod uitbrengen en meegaan in de nieuwe vennootschap.

De heer Tehupuring vervolgt met de waardering. De EBITDA rondt de heer Tehupuring voor het gemak af op EUR 20.000.000,-- en zegt dat uitgaande van dividenden, die zouden worden uitgekeerd, er sprake is van zesenhalf keer EBITDA. Volgens hem noteren de meeste aan de beurs genoteerde ondernemingen hoger. Hij zegt dat kijkende naar winst per aandeel of netto winst, die dik EUR 11.000.000,-- of EUR 8,64 per aandeel gecorrigeerd voor dividend is. Hij zegt dat het dan gaat om ongeveer twaalf keer de winst en dat is volgens hem geen vorstelijke premie. Hij zegt dat die niet slecht is, maar dat het ook niet zo is dat de beleggers beloond worden.

De heer Tehupuring zegt liever zijn aandelen aan te willen houden en een heel mooie return on investment te verkrijgen, alleen al vanuit dividend 5% tot 8%. Hij zegt dan ook zijn aandelen niet aan te melden en met hem een aantal grotere beleggers niet en zegt dat daarmee ook de 95% niet zal worden gehaald, mits die hun woord houden. Hij vervolgt dat het bedrijf financieel gezond is en een prachtige onderneming is. Hij geeft toe dat je als belegger of als deelnemer in de kapitaalmarkt het risico loopt dat een bedrijf wordt overgenomen, iedereen mag een bod uitbrengen, ook de aandeelhouders. Maar hij zegt dat hij geen EUR 150.000.000,-- heeft en dus geen bod kon uitbrengen.

Volgens de heer Tehupuring is het een mooie prijs in de zin dat je koerswinst maakt. Hij zegt dat hij is ingestapt in oktober, dus dat hij eerst blij was met het bod, maar dat als hij kijkt naar de waardering, de perspectieven van de onderneming en een mooie return on investment, hij vindt dat het geen goed bod is.

Ook zegt de heer Tehupuring dat er in september bij ABN Amro werd gemeld dat er onroerend goed op de balans staat, onder andere een distributiecentrum, dat fors onder

marktwaarde is gewaardeerd en EUR 17.000.000,-- zou gaan opbrengen en middels een sale and lease back constructie weer gehuurd zou worden, waardoor óf de schuld fors zou kunnen worden teruggebracht óf het werkkapitaal in kas zou worden verhoogd. Hij zegt hierover niets meer gehoord te hebben, maar dat hij wel benieuwd is wat er gaat gebeuren met die EUR 17.000.000,--.

Tot slot zegt de heer Tehupuring ten aanzien van Gilde dat Gilde Reesink misschien wil uitbouwen en uiteindelijk verkopen, het zijn ook beleggers. Hij zegt dat Gilde binnen zeven jaar weer afscheid neemt en dat hij hoopt voor de heer Van der Scheer dat hij aanblijft en de touwtjes strak in handen houdt, mocht het bod wel gestand houden. Overigens zegt hij het niet vreemd te vinden dat de heer de Vries is afgevloeid.

De voorzitter zegt dat hij de laatste opmerking voor eigen rekening van de heer Tehupuring laat. Ten aanzien van de opmerking van de heer Tehupuring dat er anderhalf jaar aan dividend moet worden uitgekeerd zegt de voorzitter dat Reesink dividend altijd halverwege het jaar uitreikt, dus dat het er vanaf hangt hoe je het bekijkt. De vraag of een notering bij Euronext geen betere situatie zou opleveren beantwoordt de voorzitter door te zeggen dat Reesink zich hierop heeft voorbereid. De voorzitter geeft aan dat wanneer het bod niet doorgaat, Reesink verder gaat met de notering op Euronext. Verder zegt hij dat Reesink positief is over het bod, omdat Reesink denkt dat dit een fair bod is in het licht van de ontwikkeling van het bedrijf. Hij zegt dat men hierover uiteraard van mening kan verschillen, maar Reesink vindt dat het een fair bod is dat goed is onderbouwd. Wat betreft de positie van het management, zegt hij dat er geen onderonsjes zijn gepleegd en dat er alleen is gevraagd of de heer Van der Scheer en de commissarissen mevrouw Bergkamp en de heer Veerman willen blijven.

Vanuit de zaal wordt de vraag gesteld wat de positie van de betrokken personen is.

De voorzitter antwoordt dat de heer van der Scheer zo nader in zal gaan op de huidige positie en het aantal aandelen van het management. Hij zegt verder dat er op voorhand geen afspraken zijn over wat er in de toekomst zal gebeuren met betrekking tot de aandelenplannen.

De heer Van der Scheer zegt dat hij 745 aandelen heeft, maar dat hij er twintig naast zou kunnen zitten.

De voorzitter zegt dat dit er afgerond 750 zijn en vraagt de heer Van der Scheer of hij wat meer kan vertellen over de verhuur van het gebouw.

De heer Van der Scheer geeft aan dat de balans weergeeft dat het gebouw 1.500.000 EBITDA genereert en dat als je kijkt naar de waarde van het gebouw keer die een 1.500.000 EBITDA, die het genereert, dat er een getrouw beeld is geschept op de balans. Hij vervolgt dat de waardering van het gebouw ook is meegenomen in het bod.

De heer Tehupuring zegt dat het gebouw op de balans veel lager was gewaardeerd.

De heer Van der Scheer geeft aan dat Reesink zelf geen onroerend goed waardeert, dat laat zij taxeren gebaseerd op de inkomsten die het genereert.

De heer Tehupuring zegt dat het gebouw op de balans veel lager gewaardeerd stond, maar dat

de heer Van der Scheer zei dat de waardering EUR 17.000.000,-- is.

De heer Van der Scheer zegt dat het niet lager gewaardeerd staat.

De heer Tehupuring zegt dat eerder het bedrag van EUR 17.000.000,-- is genoemd. Hij zegt dat dit 1.500.000 EBITDA betekent en dat hij dan op ruim elf keer EBITDA uitkomt. Hij zegt dat Reesink in het overnamebod op dit moment op zesenhalf keer EBITDA wordt gewaardeerd, exclusief dividend. Volgens de berekeningen van de heer Tehupuring betekent dit dat wanneer het gebouw en Reesink gelijk zouden worden gewaardeerd het op EUR 200,-- per aandeel zou uitkomen.

De heer Linnenbank zegt dat hij een correctie moet plaatsen. Hij legt uit dat bij de waardering van de panden het besluit actuele waarde wordt toegepast, dus het pand staat ook voor de actuele waarde op de balans. Hij vertelt dat het pand toen EUR 16.000.000,-- en nu EUR 17.000.000,-- waard is, dit is ook te zien op de balans en de EBITDA multiple, die is 7,8 in de waardering.

De heer Tehupuring zegt dat hij ook corrigeert voor de uit te keren dividenden die niet worden uitgekeerd.

De heer Linnenbank geeft aan dat men zo in een discussie geraakt, ook wat betreft de ondernemingswaarde, waarna de heer Linnenbank wordt onderbroken door de heer Tehupuring dat dat de discussie is en ook meteen de reden waarom je geen stockdividend moet kiezen, want dan ben je maximaal aan het verwateren. Hij zegt dat hij belegt voor een winstdeling en niet voor een koersstijging.

De voorzitter geeft aan dat dat mag.

De heer Ten Doeschate zegt dat hij ambitie mist. Hij wenst terug te gaan in de tijd, omdat er wat rare dingen zijn verteld over Alternext, wat er allemaal fout zou zijn en Euronext helemaal fantastisch zou zijn. Hij zegt dat men reëel moet zijn en dat Reesink altijd een fonds is geweest van kleine spaarders, die een beetje een familiekarakter aan de dag hebben gelegd in de relatie tot de vennootschap en dat is ook andersom zo ingevuld. Hij zegt dat dat ertoe leidde dat ook toen Reesink op Euronext genoteerd was er altijd sprake was van beperkte handel en relatief lage koersen. Volgens de heer Ten Doeschate werd dit pas anders toen Van Herk kwam. Hij zegt dat Van Herk de zoveelste bieder was en dat hij net zoals de anderen begon met het paaien van de CEO. Hij vertelt dat Van Herk het naar zijn mening zo bont maakte met zijn gepaai van zijn persoon dat de heer Ten Doeschate er meteen mee naar de president-commissaris is gelopen, omdat hij vond dat het op omkoping leek. Hij zegt dat toen Reesink niet op het gepaai van Van Herk inging er een vijandelijk bod kwam. Hij vertelt dat Reesink toen door Deloitte een fair value analyse heeft laten maken en dat dat leidde, naar de heer Ten Doeschate zich kan herinneren, tot een waardering van EUR 126,--. De heer Ten Doeschate vervolgt dat er toen tegen Van Herk is gezegd, dat als hij de ambitie had om Reesink over te nemen hij met een bod van EUR 126,-- moest komen, maar dat Van Herk dat niet deed.

De heer Ten Doeschate gaat verder door te zeggen dat hij niet snapt dat Reesink niet minimaal EUR 126,-- eist in plaats van aan te haken met wat Reesink een redelijk bod vindt van

EUR 101,-- inclusief dividend. Hij zegt dat hij het allemaal erg mager vindt. De heer Ten Doeschate vraagt of er niet kan worden heronderhandeld, zodat er een beter bod komt.

Ten aanzien van het beeld dat de heer Van Leeuwen voor de toekomst van het zittende management heeft geschetst, zegt de heer Ten Doeschate dat er een duidelijk convenant ligt op basis waarvan het zittende management drie jaar de tijd krijgt. Hij vertelt dat hij het convenant met de heer Molenaar heeft besproken en dat hij in dat gesprek heeft aangegeven zijn twijfels te hebben bij het zittende management, hij zegt dat de heer Molenaar echter heeft aangegeven dat het zittende management drie jaar de kans krijgt. De heer Ten Doeschate concludeert dat Gilde en naar hij aanneemt ook de andere partijen die met Gilde meedoen zich zullen houden aan het convenant.

Vervolgens zegt de heer Ten Doeschate dat hij de ambitie mist om een hoger bod te krijgen. Hij eindigt door te zeggen dat wanneer ruim 73% zich aanmeldt, inclusief de 745 aandelen van de heer Van der Scheer, hij zich toch een beetje aansluit bij de heer Vos.

De voorzitter geeft aan dat de heer Van der Scheer 779 aandelen houdt.

De heer Ten Doeschate herhaalt dat hij zich aansluit bij het standpunt van de heer Vos en dat wat hem betreft het management mee had kunnen praten, in de hoop om dan een hoger bod te krijgen. De heer Ten Doeschate zegt dat de huidige 73% eigenlijk alleen maar bestaat uit grootaandeelhouders, die allemaal tegen relatief lage beurskoersen zijn ingestapt en die dus makkelijk praten hebben over het meegaan in een doorstart. De heer Ten Doeschate vraagt vervolgens waarom Reesink de belegger die wil blijven zitten niet de ruimte biedt om te blijven. De heer Ten Doeschate kan zich voorstellen dat er beleggers zijn die na zeven jaar wel eens willen gaan verdienen. De heer Ten Doeschate zegt dat Reesink een fantastische structuur heeft, er wordt gesproken over de onafhankelijke commissarissen die ter bescherming van de minderheidsaandeelhouders aangesteld blijven en wiens continuïteit ook gewaarborgd is in het convenant. De heer Ten Doeschate vraagt wanneer men een minderheidsaandeelhouder is, degenen met een vijf plus belang of een tien plus belang.

De voorzitter zegt dat het aan een ieder is om zelf een beslissing te nemen of men wil blijven zitten, ja of nee.

De heer Ten Doeschate zegt dat er helemaal geen vrijheid is om zelf te kiezen, de aandeelhouders moeten hun aandelen gewoon inleveren.

De voorzitter geeft aan te denken dat ze het daar niet over eens zullen worden.

De heer Jorna vraagt welke maatregelen of alternatieven Reesink heeft onderzocht. De heer Jorna zegt dat hij uit de eerdere opmerking van de heer Van der Scheer "*het is momenteel eten of gegeten worden*" opmaakt dat er andere partijen zijn die interesse hebben in Reesink. De heer Jorna stelt voor dat Reesink proactief is en deze partijen zelf benadert. De heer Jorna vindt dat Reesink wel erg snel was met haar besluitvorming na 8 februari en stelt voor de tijd te nemen, nu Reesink toch aan Euronext genoteerd is.

Vervolgens zegt De heer Jorna dat het bekend is dat Gilde bij een overname eist dat het zittende management zelf gaat participeren in het bedrijf. De heer Jorna zegt dat als het management dat van te voren weet, in oktober of november, er voor het management geen

enkele behoefte is om naast Gilde een andere partij te benaderen, want die partij wil het zittende management misschien niet aanhouden. De heer Jorna kan zich voorstellen dat het management EUR 101,-- dan een goed bod vindt. De heer Jorna vraagt daarom wanneer voor het management duidelijk is geworden dat zij kon blijven, hoezeer het management haar best heeft gedaan en wat het openingsbod was, want de aandeelhouders moeten straks decharge verlenen.

Daarna geeft De heer Jorna aan dat één van de argumenten waarom Reesink voor Gilde kiest is dat Gilde de buy & build strategie onderbouwt. De heer Jorna vertelt dat Reesink op eigen kracht in 2015 twee mooie acquisities heeft kunnen doen en er in februari 2016 nog een acquisitie is gedaan. De heer Jorna zegt dat er ook een nieuwe financieringsconstructie is en dat de leverage 2,4 is, dus dat betekent dat Reesink genoeg armslag heeft. De heer Jorna vraagt zich af waarom Reesink Gilde überhaupt nodig heeft. De heer Jorna zegt dat Reesink het zelf ook kan en het argument dat Gilde Reesink steunt in haar buy & build strategie geen goed argument is. De heer Jorna zegt dat Reesink Gilde eigenlijk niet nodig heeft, tenzij er een hele grote partij in de markt is die Reesink zelf wil overnemen. De heer Jorna zegt dat in dat geval de aandeelhouders Reesink zullen helpen met een emissie. De heer Jorna vraagt welke acquisities Reesink niet kon doen in 2015 of 2016.

De heer Jorna geeft aan dat de voorzitter en mevrouw Bergkamp de onafhankelijke commissarissen zijn die moeten toezien op nakoming van al hetgeen dat is afgesproken. De heer Jorna zegt dat hij de voorzitter en mevrouw Bergkamp niet als onafhankelijk beschouwd, want zij hebben al ingestemd met de uitrookprocedure die Gilde voornemens is als ze niet op 95% komen. Dit betekent volgens de heer Jorna dat de voorzitter en mevrouw Bergkamp niet meer tegen Gilde kunnen zeggen dat zij tegen een uitrookprocedure zijn, omdat zij op de belangen van de minderheidsaandeelhouders moeten toezien. De heer Jorna zegt dat de minderheidsaandeelhouders worden uitgerookt en dat zij dus geen keuzevrijheid hebben.

Tot slot zegt de heer Jorna dat men bekend is met de geschiedenis van Gilde. De heer Jorna voorspelt dat Reesink binnen drie jaar te maken krijgt met het afstoten van bedrijfsonderdelen. De heer Jorna zegt dat de heer Van der Scheer moet oppassen en dat men dat bij Ten Cate nu ook heeft ondervonden.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Stevense.

De heer Stevense heeft zelf uitgerekend dat het bod EUR 200,-- per aandeel moet zijn en met een redelijke waardering komt hij op EUR 125,-- per aandeel. De heer Stevense constateert dat het bod 25% te laag is. De heer Stevense zegt dat de voorzitter vertelde dat 3% voor stockdividend koos en dat dat ook een beetje tegenvalt. De heer Stevense zegt dat bij de emissie van een paar jaar geleden de aandelen bij voorkeur naar de zittende aandeelhouders zouden gaan, maar dat mensen die helemaal geen aandeelhouder waren de volledige toewijzing kregen terwijl de aandeelhouders niets kregen. De heer Stevense vindt dat het dus niet correct is om te zeggen dat de aandeelhouders geen interesse hebben, er is wel interesse maar er zijn de nodige fouten gemaakt. De heer Stevense vraagt tot slot of de Duitse partij, die recentelijk Reesink's concurrent heeft gekocht, geen interesse heeft om Reesink over te nemen.

De voorzitter antwoordt dat de heer Stevense wel redelijk dient te blijven.

De heer Stevense zegt dat de voorzitter samen met mevrouw Bergkamp doorgaat, maar dat hij

zich afvraagt hoe het zit met de verhouding tussen de voorzitter en mevrouw Bergkamp.

De voorzitter vult aan dat die uitstekend is.

De heer Stevense zegt dit inmiddels geconstateerd te hebben, want mevrouw Bergkamp is directeur van de waterleidingmaatschappij en het kantoor zit naast de NEA. De heer Stevense zegt het vreemd te vinden dat de heer Lievens meegaat, maar dat de voorzitter samen met mevrouw Bergkamp onafhankelijk zijn. De heer Stevense vraagt waarom dat niet samen met de heer Lievens is.

De heer Van Leeuwen merkt op dat de heer Molenaar is gekozen als commissaris bij IMCD en dat dit niet vermeld staat bij zijn omschrijving. Verder zegt hij dat ook de werkzaamheden die de heer Molenaar voor Pon doet niet worden vermeld en de heer Molenaar niet onafhankelijk is bij Pon, maar werkzaam als consultant. De heer Van Leeuwen vraagt of de heer Molenaar aanwezig is en stelt vast dat dit niet zo blijkt te zijn. De heer Van Leeuwen zegt dat de heer Molenaar niet durft te komen. De heer Van Leeuwen concludeert dat de beschrijving van de heer Molenaar incompleet is.

De voorzitter zegt dat dit zal worden nagegaan.

De heer Ten Doeschate geeft te kennen wel vertrouwen te hebben in de heer Molenaar, de heer Molenaar heeft zijn positieve kanten en de heer Ten Doeschate is bereid de heer Molenaar drie jaar de kans te geven.

De heer Jorna zegt dat als de heer Ten Doeschate de verzekering geeft dat de heer Van der Scheer vier jaar aanblijft, de schade bij de heer Ten Doeschate kan worden verhaald wanneer dat niet zo is. De heer Jorna vertelt dat hij ook bij de vergadering van Ten Cate was, waarin de heer De Vries met alle egards alle verzekeringen kreeg, maar dat de heer De Vries binnen een paar weken gewoon bedankt werd voor bewezen diensten. De heer Jorna vraagt zich dus af of de heer Van der Scheer aan zal blijven en zegt tegen de heer Molenaar te gaan stemmen, want een commissaris in spé die niet eens de moeite neemt om naar een vergadering te komen verdient het niet om gekozen te worden.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Swinkels.

De heer Swinkels vraagt of de grootaandeelhouders hebben gekozen voor contant dividend of voor stockdividend.

De voorzitter zegt dat zij voor contanten hebben gekozen.

De heer Swinkels snapt niet dat de grootaandeelhouders voor de financiering van Reesink staan en het geld in Reesink, maar dan toch contanten opnemen in plaats van stockdividend.

De voorzitter zegt dat de heer Swinkels dat aan de grootaandeelhouders moet vragen.

De heer Swinkels vindt het vreemd dat er contant dividend wordt opgenomen en dat Reesink vervolgens een nieuwe emissie plaatst. De heer Swinkels zegt dat het bij de mensen terechtkomt die een bod uitbrengen op de aandelen die ze zelf in de vennootschap hebben. De heer Swinkels vraagt vervolgens of er een mogelijkheid is voor de zittende aandeelhouders om te blijven zitten.

De heer Swinkels legt uit dat hij in het verleden met de commissaris van het fonds Petroplus heeft onderhandeld en dat hij daar de mogelijkheid heeft gekregen om als zittende aandeelhouder te participeren in een nieuwe vennootschap. De heer Swinkels zegt dat hij is blijven zitten en dit een gouden handel voor hem was. De heer Swinkels vraagt of Reesink dit ook aan de orde heeft gebracht.

De voorzitter zegt dat het participeren van de zittende aandeelhouders niet bespreekbaar was. Op de vraag van de heer Jorna of Reesink heeft gezocht naar andere kopers, zegt hij dat Reesink al een paar jaar aan het kijken is naar andere mogelijkheden. De voorzitter vertelt ook dat de overgang van Alternext naar Euronext kosten en veranderingen met zich meebrengt en dit ten opzichte van een betrekkelijk kleine vennootschap.

De heer Jorna vraagt nogmaals wie Reesink zelf benaderd heeft, nadat Gilde te kennen had gegeven Reesink te willen overnemen.

De voorzitter zegt dat Reesink geen andere partijen heeft benaderd.

De heer Jorna vraagt of er geen andere partijen zijn benaderd of dat andere partijen geen interesse hebben getoond.

De voorzitter zegt dat er geen belangstelling was van andere partijen en dat Reesink ook geen verdere pogingen heeft gedaan, omdat zij eerdere pogingen op niks uit zag lopen.

De heer Jorna zegt dat die eerdere pogingen ver voor het bod van Gilde waren. De heer Jorna vindt dat het management haar werk niet heeft gedaan, want het management had na het bod van Gilde de markt op moeten gaan.

De voorzitter geeft aan dat het management hard heeft gevochten voor het bod van EUR 101,-- per aandeel. De voorzitter vertelt dat het openingsbod onder EUR 90,-- per aandeel lag. Ten aanzien van de vraag of Reesink acquisities nodig heeft, zegt de voorzitter dat hij geen mededelingen kan doen over acquisities die Reesink op het oog heeft of over acquisities die zij niet heeft gedaan. De voorzitter vertelt dat, zoals bekend, Reesink momenteel nog bezig is met een acquisitie, maar dat als Reesink verdere stappen wil zetten Reesink geld nodig heeft. De voorzitter zegt dat dit nog niet direct aan de orde is, omdat de Raad van Commissarissen heeft besloten eerst alles in de huidige portefeuille te verwerken, consolideren en managen. De voorzitter zegt dat er aan het einde van het jaar of halverwege het volgende jaar weer verder wordt gekeken. Tot slot geeft hij aan dat men mag vinden dat de voorzitter niet onafhankelijk is, dat is ieders goed recht, maar hij zegt dat het hier niet over integriteit gaat.

De heer Jorna zegt dat de voorzitter zijn vraag niet goed heeft begrepen. De heer Jorna zegt dat de voorzitter niet onafhankelijk is, in de zin dat hij in de prospectus al heeft aangegeven Gilde toe te staan om de zittende aandeelhouders uit te roken.

De voorzitter geeft aan dat hij de heer Jorna wel heeft begrepen, maar dat hij het niet met hem eens is.

De heer Jorna zegt dat dat mag, maar zegt dat hij de voorzitter er niet van heeft beticht niet integer te zijn.

De voorzitter bedankt de heer Jorna hiervoor en beantwoordt de vraag van de heer Stevense. De voorzitter geeft aan dat hij mevrouw Bergkamp al kent sinds 2000. De voorzitter vertelt dat zij eerst samenwerkten in Wageningen, daarna op het Ministerie van Landbouw en elkaar vervolgens weer zijn tegengekomen bij de Vewin. De voorzitter zegt dat de heer Stevense vorig jaar zelf de prudentials van mevrouw Bergkamp heeft kunnen beoordelen en bezien. De voorzitter stelt vast dat mevrouw Bergkamp een voortreffelijke commissaris is, die het volledige vertrouwen van de ondernemingsraad heeft en daar een hele goeie rol in speelt. Tot slot zegt hij dat de heer Stevense zijn eigen oordeel moet vormen over de voorzitter.

Wat betreft de commissarissen, vervolgt de voorzitter dat Gilde twee commissarissen wilde meenemen en dat de expertise van de heer Lievens op het gebied van financiën ligt, waarvan Gilde heeft gezegd dat zij deze expertise zelf in inbrengen in de vorm van een commissaris.

De heer Swinkels vraagt wat de grondslagen van de berekeningen zijn.

De voorzitter zegt dat de berekeningen uitgebreid zijn besproken en dat deze zijn voorgelegd aan een andere partij. De voorzitter zegt dat de andere partij heeft vastgesteld dat het bod aan de allerbovenste kant van de marge van de waardering ligt.

De heer Ten Doeschate vindt het buitengewoon jammer dat mevrouw Bergkamp in plaats van de heer Lievens benoemd wordt tot commissaris. Hij zegt dat al heel snel nadat het bod werd uitgebracht, bekend was dat er gezocht werd naar een nieuwe commissaris. De heer Ten Doeschate zegt dat er een voorstel was voor de heer Hendrikse, maar zegt dat hij niet begrijpt waarom er niet gekozen is voor iemand als de heer Lievens, die een internationale component inbrengt.

De voorzitter zegt de keuze voor mevrouw Bergkamp en de heer Hendrikse te begrijpen. De voorzitter vertelt dat hierover is gesproken met Gilde en dat Reesink haar voorkeur duidelijk heeft uitgesproken, maar dat het uiteindelijk een beslissing van Gilde is. De voorzitter zegt dat indien Reesink de heer Lievens' expertise in België nodig heeft, dat het bestuur het dan niet zal nalaten om die in te schakelen, zo zijn ook de afspraken.

De heer Reesink zegt dat het niet juist is om te zeggen dat de kleine aandeelhouders een vrije keuze hebben. De heer Reesink zegt dat wanneer 8% of 9% zich niet aanmeldt en Gilde het bod wel doorzet, dat die 8% in de loop van de tijd geen keuze meer heeft. Volgens de heer Reesink komt er in dat geval nog een aandeelhoudersvergadering, maar heeft de aandeelhoudersvergadering niks meer te zeggen, want de meerderheid bepaalt wat er gebeurt. De heer Reesink zegt dat Gilde al driekwart van de aandelen heeft en dat van het laatste kwart 10% zich zal aanmelden. De heer Reesink concludeert dat het de realiteit is dat de overige 10% van de aandeelhouders er in de loop der tijden zal worden uitgewerkt.

De voorzitter zegt dat de heer Reesink in beginsel gelijk heeft dat wanneer er geen 95% wordt aangemeld, Gilde de mogelijkheid heeft om te kiezen of het bod wordt doorgezet. De voorzitter legt uit dat in het geval dat Gilde het bod door wil zetten er afhankelijk van de wensen van Gilde een mechanisme in werking kan treden om de overige aandeelhouders mee te nemen.

De heer Reesink zegt dat dat nu duidelijk is. Vervolgens zegt hij dat op pagina 2 van het Offer Memorandum gesproken wordt over "*certain major holders of shares*" en dat daar de heer Van Delft, de heer Van der Scheer en de heer Linnenbank worden genoemd. De heer Reesink maakt daaruit op dat je een grote aandeelhouder bent als je 347 aandelen hebt zoals de heer Linnenbank.

De voorzitter zegt dat dit het management betreft.

De heer Reesink zegt dat dat er niet bij staat. Vervolgens zegt hij dat op pagina 59 van het Offer Memorandum organisatietekeningen staan. Hierin kun je zien dat sommige aandeelhouders, bijvoorbeeld de heer Van der Scheer en de heer Linnenbank, een mogelijkheid hebben om persoonlijk via een STAK of MANCO individueel toch aandeelhouder te blijven. De heer Reesink vraagt waarom hetzelfde niet mogelijk is voor de andere zittende kleine aandeelhouders, die graag willen blijven. De heer Reesink denkt dat dit een fout is. De heer Reesink wil graag meer weten over de STAK. De heer Reesink zegt dat op pagina 59 van het offer memorandum staat dat de heer Van der Scheer en de heer Linnenbank gezamenlijk tot 12,5% van de aandelen kunnen krijgen en dat daar nog over moet worden onderhandeld. De heer Reesink zegt dat hij ervan uitgaat dat dit inmiddels is gebeurd.

De voorzitter zegt dat het iets anders in elkaar zit, maar antwoordt dat er niet onderhandeld is. De voorzitter legt uit dat de mogelijkheid voor het management er is en niet voor de aandeelhouders en dat dat niet ongebruikelijk is, omdat men het management wil binden als uitvoerende operationele directie.

De heer Reesink zegt dat er ook een MANCO 2 bij kan worden opgetuigd.

De voorzitter zegt dat aandeelhouders geen aanwijzingsbevoegdheid hebben voor het bestuur, aandeelhouders staan op afstand. De voorzitter legt uit dat Gilde het management wil meenemen en ervan verzekerd wil zijn dat het management haar best doet om Reesink in de toekomst naar de resultaten te brengen die men voor ogen heeft.

De heer Reesink zegt dat de kleine aandeelhouders het gevoel hebben aan de kant gezet te worden op het moment dat de weg omhoog gaat.

De voorzitter begrijpt de heer Reesink. Maar hij zegt nog niet zeker te weten of de weg omhoog gaat, aangezien het vooruitzicht voor landbouw, een van de grote takken, zich minder goed aftekent.

De heer Reesink zegt dat er blijkbaar kleine aandeelhouders zijn, die daar wel vertrouwen in hebben. De heer Reesink denkt dat het misschien iets minder kan gaan, maar dat de ervaring leert dat het bij Reesink ook weer goed gaat. De heer Reesink vindt dat de voorzitter eerlijk moet zijn en aan de kleine aandeelhouders moet toegeven dat ongeacht of ze zich wel of niet aanmelden, dat ze er gewoon uitvliegen.

De voorzitter zegt dat men nog vragen mag stellen, maar dat er wel moet worden afgerond. De voorzitter geeft het woord aan de heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen vraagt of er pers aanwezig is.

De voorzitter zegt dat dat niet het geval is.

De heer Van Leeuwen vraagt waarom de pers niet is uitgenodigd. De heer Van Leeuwen zegt dat hetgeen nu gebeurd niet onbelangrijk is en hij ervan uitgaat dat het morgen in De Telegraaf staat, Ten Cate heeft er ook ingestaan. De heer Van Leeuwen denkt dat het mogelijk is dat de voorzitter, de heer Van der Scheer en de heer Linnenbank morgen negatief in De Telegraaf komen te staan. De heer Van Leeuwen concludeert dat de pers daarom niet is uitgenodigd.

De voorzitter zegt dat het niet zijn ambitie is om morgen in De Telegraaf te staan.

De heer Van Leeuwen had graag gezien dat de pers aanwezig was. Vervolgens zegt hij dat de heer Van der Scheer in mei 2015 contact heeft gehad met de heer Molenaar omtrent het bod.

De voorzitter zegt dat het contact heeft plaatsgevonden in september.

De heer Van Leeuwen meent dat het in mei was.

De voorzitter zegt dat het echt in september was.

De heer Van Leeuwen vraagt of er toen een persbericht is verschenen.

De voorzitter zegt dat dat niet het geval was.

De heer Van Leeuwen vervolgt door te zeggen dat de commissarissen niet benoemd kunnen worden, omdat men dan vooruitloopt op de overname.

De voorzitter zegt dat het wel kan, omdat het onder opschortende voorwaarde is.

De heer Van Leeuwen zegt dat de heer Molenaar niet kan worden gekozen, omdat het onvolledig is. De heer Van Leeuwen meent dat de kandidatuur van de heer Molenaar moet worden teruggetrokken.

De voorzitter zegt dat de heer Van Leeuwen later tegen kan stemmen.

De heer Van Leeuwen wenst dat het punt wordt teruggetrokken.

De voorzitter geeft aan dat dat niet zal gebeuren en vervolgt met het feit dat de heer Molenaar geen commissaris is bij IMCD. Hij denkt dat er verwarring is met de heer Smalbraak, die in november 2015 als commissaris is benoemd bij IMCD. En de heer Smalbraak is tevens commissaris of heeft een andere rol in een entiteit bij Gilde.

De heer Van Leeuwen zegt dat niet vermeld wordt dat de heer Molenaar consultant is bij Pon.

De voorzitter zegt dat hij geen consultant is bij Pon.

De heer Van Leeuwen geeft aan dat hij heeft zien staan dat de heer Molenaar consultant is bij Pon.

De heer De Zoete vraagt of het management in de toekomst eventueel zal deelnemen in Riverside of in Reesink N.V.

De voorzitter zegt dat dat bij zijn weten in Reesink zal zijn.

De heer Linnenbank zegt dat de participatie zal plaatsvinden bovenin bij River Holding. Verder

zegt hij dat het management zal moeten betalen voor haar aandelen. Hij vervolgt door te zeggen dat er nu alleen gesproken wordt over een deelname van de CFO en CEO, maar dat er meerdere leden van het management zullen zijn.

De voorzitter zegt dat het alleen gaat over het bieden van mogelijkheden.

De heer Meuter vraagt of de voorzitter, ervan uitgaande dat de voorzitter zijn onafhankelijkheid als vertegenwoordiger van de minderheidsaandeelhouders waarmaakt, een vetorecht heeft in de nieuwe Raad van Commissarissen. Vervolgens vraagt hij om een gemotiveerd standpunt van de STAK omtrent het bod van Gilde.

De voorzitter geeft het woord aan de voorzitter van de STAK, de heer van Hassel.

De heer van Hassel stelt voorop dat STAK niet meestemt en niet meebeslist over de vraag of individuele certificaathouders of aandeelhouders hun aandelen aanbieden. Maar hij zegt dat STAK de verschillende uitvoerige documenten, die in het kader van dit bod zijn gewisseld, kritisch heeft bekeken. De heer van Hassel vertelt dat STAK het bod ook uitvoerig met de heer Van der Scheer heeft besproken. Verder zegt hij dat STAK ook haar eigen afweging heeft gemaakt. Hierbij is alles betrokken, de fairness opinion, de eigen visie, de financiële kant en met name ook de andere afspraken die in het driejarige convenant zijn vastgelegd voor wat betreft de identiteit van de onderneming, de strategie op lange termijn en de andere zaken die ook in de presentatie aan bod zijn geweest. De heer van Hassel zegt dat er ook gekeken is naar hoe gedurende de hele procedure met de centrale ondernemingsraad is omgegaan. De heer van Hassel vertelt dat STAK heeft vastgesteld dat er niet alleen een buitengewoon zorgvuldige voorlichting van de kant van het bestuur is geweest, maar dat daar ook echt een goed inhoudelijk gesprek heeft plaatsgevonden. De heer van Hassel zegt dat daar ook geen toezeggingen en afspraken zijn gemaakt met de centrale ondernemingsraad, waarvan achteraf zou moeten worden vastgesteld dat Gilde zich daar niets gelegen aan laat liggen, in tegendeel. De heer van Hassel zegt dat op basis van dit alles STAK zich volledig kan vinden in de ingezette koers van het bestuur en de Raad van Commissarissen.

De heer Meuter zegt dat de nieuwe Raad van Commissarissen uit vijf commissarissen zal bestaan. De heer Meuter zegt dat de voorzitter zijn onafhankelijkheid heeft beklemtoond en zegt op te komen voor de minderheidsaandeelhouders. De heer Meuter vraagt dan ook of de voorzitter in de nieuwe Raad van Commissarissen een vetorecht heeft om zo slechte maatregelen tegen te kunnen houden.

De voorzitter zegt dat dit het geval is, bij elke voorgenomen afwijking van de niet financiële convenanten is voorafgaande goedkeuring van de Raad van Commissarissen nodig waarbij tenminste één positieve stem van één van de onafhankelijke leden van de Raad van Commissarissen vereist is. De voorzitter zegt dat dit betekent dat ofwel hijzelf ofwel mevrouw Bergkamp een positieve stem moet uitbrengen om daar van af te wijken.

De heer Ten Doeschate zegt dat deze vergadering er mede voor bedoeld is om de certificaathouders te horen. De heer Ten Doeschate wenst te reageren op de uitlating van de voorzitter van STAK. De heer Ten Doeschate zegt dat duidelijk is dat STAK zijn standpunt al

bepaald had voordat de uitkomst van deze vergadering bekend was. De heer Ten Doeschate vindt dit een hele slechte zaak, want STAK zou pas tot een standpunt mogen komen na alle argumenten tijdens de vergadering gehoord te hebben. De heer Ten Doeschate zegt dat tijdens de vergadering duidelijk is geworden dat de hele vergadering zijn twijfels heeft en in ieder geval vindt dat de mogelijkheid moet worden geboden voor de zittende aandeelhouder om mee te blijven participeren. De heer Ten Doeschate vraagt dan ook aan de heer van Hassel of dit er niet toe leidt dat STAK zijn standpunt herziet. De heer Ten Doeschate geeft aan dat STAK de optie heeft om te werken aan of een beter bod of een mogelijkheid waarbij de belegger die wil blijven zitten mag blijven participeren.

De heer van Hassel zegt dat het bij de afweging van dit soort besluiten niet alleen gaat om de aandeelhouderswaarde, maar dat het ook gaat om de continuïteit van Reesink. De heer van Hassel geeft aan dat STAK net zoals de Raad van Commissarissen natuurlijk kijkt naar het aandeelhoudersbelang, maar dat dat niet doorslaggevend is in de afweging die STAK heeft gemaakt.

De heer Ten Doeschate zegt dat hij dit echt heel slecht vindt. Omdat STAK primair moet kijken naar de belangen van de belegger en Stichting Continuïteit dient zich te bekommeren om de continuïteit van de vennootschap en de daarmee verbonden onderneming. De heer Ten Doeschate zegt dat het er nu op lijkt dat STAK de hoeder van alles is. De heer Ten Doeschate vindt dat de STAK primair de belangen van de belleger moet dienen en dat betekent dat Gilde meer kan betalen voor de aandelen of dat de belegger die dat wil, mag blijven participeren. De heer Ten Doeschate concludeert dat wanneer dit niet gebeurt hij erg teleurgesteld zal zijn in STAK.

De voorzitter bedankt de vergadering en sluit de bespreking over het bod af. Hij vervolgt de vergadering met agendapunt 4c, beleid met betrekking tot de winstbestemming.

4c. Beleid met betrekking tot de winstbestemming

De voorzitter komt terug op de vraag van de heer Reesink met betrekking tot de winstbestemming. De voorzitter geeft aan dat wanneer de overname niet plaatsvindt er een apart voorstel zal komen in een buitengewone algemene vergadering van aandeelhouders met betrekking tot het uit te keren dividend. De voorzitter zegt al geschetst te hebben in welke bandbreedte Reesink dit normaliter doet en dat Reesink vooralsnog aan die bandbreedte vasthoudt. Nu er geen verdere vragen zijn gaat de voorzitter over naar agendapunt 4d, de decharge van de directie.

4d. Decharge van de directie over 2015

De voorzitter constateert dat niemand vragen heeft en brengt het punt in stemming. De voorzitter stelt vast dat de heer Van Leeuwen met één aandeel tegen stemt, mevrouw Heijkoop met 201 aandelen zich van stemming onthoudt en dat daarmee decharge is verleend aan de directie.

4e. Decharge van de Raad van Commissarissen over 2015

De voorzitter stelt voor om de Raad van Commissarissen decharge te verlenen. Aangezien er

geen vragen vanuit de vergadering zijn brengt de voorzitter het punt in stemming.

De heer Jorna stemt met 1.927 aandelen tegen, met name omdat hij niet de indruk heeft gekregen dat de Raad van Commissarissen eruit heeft gehaald wat erin zat.

De voorzitter vraagt wie er verder tegen wenst te stemmen. De heer Van Leeuwen met drie aandelen, de heer Ten Doeschate met 2.500 aandelen, de heer Holstege met 1.034 aandelen, de heer Dutman met 250 aandelen, de heer Donkers met 1.000 aandelen, mevrouw Heijkoop met 201 aandelen en de heer Stevense, namens Stichting Rechtsbescherming met twee aandelen stemmen tegen. Niemand wenst zich van stemming te onthouden. De voorzitter stelt vast dat het voorstel inzake decharge van de commissarissen met de eerder door hem gemelde tegenstemmen en de nul onthoudingen is aangenomen.

4f. Benoeming van de registeraccountant

De voorzitter stelt voor om de registeraccountant te herbenoemen. Aangezien er geen vragen vanuit de vergadering zijn, brengt de voorzitter het punt in stemming en constateert dat er geen tegenstemmen en onthoudingen zijn, ten gevolge waarvan het agendapunt is aangenomen met algemene stemmen.

5. Aanwijzing van de directie als bevoegd tot uitgifte van aandelen

6. Aanwijzing van de directie als bevoegd tot uitsluiting of beperking van het voorkeursrecht

7. Machtiging van de directie tot het verkrijgen van eigen aandelen

De voorzitter stelt voor om de directie voor de duur van achttien maanden, te rekenen vanaf 25 mei 2016, aan te wijzen als bevoegd onder goedkeuring van de Raad van Commissarissen, met inachtneming van het bepaalde in de wet en de statuten, te machtigen tot uitgifte van aandelen. De voorzitter legt uit dat daaronder mede is begrepen het verlenen van rechten tot het nemen van aandelen tot een zodanig aantal en voor een zodanige soort als waarin het maatschappelijk kapitaal nu is verdeeld. Daar dient aan te worden toegevoegd dat voor gewone aandelen de aanwijzing is beperkt tot een maximum van 10% voor het ten tijde van de uitgifte geplaatste gewone kapitaal en nog eens 10% indien er sprake is van een uitgifte in verband met fusies, overnames of strategische allianties.

De heer Ten Doeschate stelt voor om evenals vorig jaar deze agendapunten gezamenlijk te behandelen nu dit verhaal vaak ieder jaar hetzelfde is en iedereen dit inmiddels kent.

De voorzitter geeft aan dat de heer Ten Doeschate in hem een voorstander vindt. Aangezien er vanuit de zaal geen bezwaren komen, brengt de voorzitter de voorstellen in stemming en constateert daarbij als volgt:

- Agendapunt 5 inzake de aanwijzing van de directie als zijnde bevoegd tot de uitgifte van aandelen - alsmede rechten tot het nemen van aandelen - is aangenomen met nul onthoudingen en het aantal tegenstemmen is vertegenwoordigd door drie aandelen van de heer Van Leeuwen, tien aandelen van de heer Rienks en 34.289 aandelen van

BNP Paribas Netherlands Funds en BNP Paribas LE Luxembourgs Funds.

- Agendapunt 6 inzake de aanwijzing van de directie als zijnde bevoegd tot de uitsluiting en/of beperking van voorkeursrechten, is aangenomen met nul onthoudingen en het aantal tegenstemmen is vertegenwoordigd door drie aandelen van de heer Van Leeuwen, tien aandelen van de heer Rienks en 34.289 aandelen van BNP Paribas Netherlands Funds en BNP Paribas LE Luxembourgs Funds.
- Agendapunt 7 inzake de machtiging van de directie tot het verkrijgen van eigen aandelen is aangenomen met nul onthoudingen en drie stemmen tegen van de heer Van Leeuwen.

De voorzitter stelt voor om over te gaan naar agendapunten 9a, 9b en 9c, die gaan over de herbenoeming van de heer Veerman, de heer Van Delft en de heer Lievens tot lid van de Raad van Commissarissen, en draagt hiervoor het voorzitterschap van de vergadering tijdelijk over aan mevrouw Bergkamp. De heren Veerman, Lievens en Van Delft verlaten tijdelijk de zaal opdat de vergadering de agendapunten inzake hun herbenoeming kan behandelen.

9a. Herbenoeming van de heer Prof. dr. C.P. Veerman tot lid van de Raad van Commissarissen

Mevrouw Bergkamp geeft aan dat het gaat om een groot aantal stempunten die één voor één moeten worden doorlopen. Mevrouw Bergkamp legt uit dat dat te maken heeft met het feit dat de Raad van Commissarissen de wens heeft om ervoor zorg te dragen dat, zowel op dit moment, als na de afwikkeling van het bod de samenstelling op een adequate manier is gewaarborgd. Mevrouw Bergkamp geeft aan dat het dus geborgd moet zijn voor beide opties als het bod wél door gaat en als het niet doorgaat.

Mevrouw Bergkamp geeft aan dat het bij 9a, b en c gaat over de herbenoemingen en deze één voor één worden behandeld. Mevrouw Bergkamp legt uit dat voor alle herbenoemingen dezelfde formaliteiten gelden en zij die nu eenmalig uitlegt. Mevrouw Bergkamp geeft aan dat voor al deze benoemingen geldt dat de centrale ondernemingsraad heeft laten weten geen gebruik te maken van zijn recht om een persoon aan te bevelen om ter benoeming als lid van de Raad van Commissarissen te worden voorgedragen en dat zij met de respectieve voorgedragen kandidaten instemmen.

Mevrouw Bergkamp bespreekt eerst agendapunt 9a, de herbenoeming van de heer Professor Dr. C.P. Veerman. Mevrouw Bergkamp vertelt dat de termijn van de heer Veerman overeenkomstig het rooster van aftreden aan het einde van deze vergadering afloopt. De heer Veerman is in 2008 in zijn functie van commissaris benoemd en is herbenoembaar voor een termijn van vier jaar. Mevrouw Bergkamp geeft aan dat in lijn daarmee nu kennis wordt gegeven van de vacature. Mevrouw Bergkamp geeft aan dat de heer Veerman reeds te kennen heeft gegeven zich beschikbaar te stellen voor herbenoeming en dat de Raad van Commissarissen hem wenst voor te dragen voor herbenoeming gelet op zijn gebleken deskundige inbreng. Mevrouw Bergkamp vervolgt door te zeggen dat de voordracht geschiedt op voorwaarde dat de aandeelhoudersvergadering geen gebruik maakt van haar recht andere kandidaten aan te bevelen om als commissaris te worden voorgedragen. Mevrouw Bergkamp stelt vast dat Reesink geen aanbevelingen van aandeelhouders heeft ontvangen en er daarom vanuit gaat dat de

algemene vergadering geen gebruik wenst te maken van de gelegenheid om personen aan te bevelen.

Mevrouw Bergkamp vraagt of hierover nog vragen zijn en geeft het woord aan de heer Rienks.

De heer Rienks zegt dat hij er geen vertrouwen in heeft dat de heer Veerman voor zijn belang op zal komen als hij zijn aandelen niet aanmeldt. Volgens de heer Rienks heeft de heer Veerman alleen veel begrip voor Gilde en de mensen achter Gilde. Verder is hij bang dat de heer Veerman niet goed zal zorgen voor de naleving van de convenanten. De heer Rienks meent dat de heer Veerman niet de juiste man is om voor de naleving van de convenanten te zorgen en er zorg voor te dragen dat diegenen die hun aandelen niet aanmelden er over drie maanden niet alsnog worden uitgezet.

Mevrouw Bergkamp geeft aan uit deze overwegingen op te kunnen maken dat de heer Rienks zo dadelijk tegen zal stemmen.

De heer Rienks zegt het spijtig te vinden voor de sympathieke heer Veerman, maar meent dat hij niet de juiste man is voor de functie.

Mevrouw Bergkamp bedankt de heer Rienks en geeft het woord aan de heer Ten Doeschate.

De heer Ten Doeschate zegt dat de heer Veerman de vorige keer niet kon worden herbenoemd, omdat hij gezien het wetsontwerp over de cumulatie van nevenfuncties al te veel nevenfuncties had. De heer Ten Doeschate vraagt of de heer Veerman inmiddels minder nevenfuncties heeft.

Mevrouw Bergkamp antwoordt dat Reesink binnen de wet wil opereren en vertelt dat de heer Veerman op dit moment vijf punten heeft en dus volkomen binnen de wet opereert.

De heer Dekker zegt dat hij bij de herbenoeming van de heer Veerman in 2012 al te kennen heeft gegeven dat hij om verschillende redenen niet erg gelukkig was met de herbenoeming van de heer Veerman. De heer Dekker zegt toen al te hebben gesignaleerd dat Reesink diepe conflicten heeft gekend, die slechts met zeer grote moeite na zeer lange tijd in enige mate zijn opgelost. Verder kijkt de heer Dekker terug op de afgelopen jaren en is hij niet onder de indruk van de prestaties van Reesink. De heer Dekker concludeert dat hij het om dezelfde redenen als in 2012 geen gelukkige keuze vindt om de heer Veerman te herbenoemen en voegt toe dat hetzelfde geldt voor de herbenoeming van mevrouw Bergkamp. Maar hij zegt zich verder niet te willen bemoeien met dit agendapunt.

Mevrouw Bergkamp dankt iedereen en gaat over tot de stemming. Mevrouw Bergkamp vraagt wie er tegen wenst te stemmen. De heer Van Leeuwen met drie aandelen en de heer Rienks met tien aandelen stemmen tegen. Mevrouw Bergkamp constateert dat mevrouw Heijkoop met 201 aandelen zich onthoudt van stemming. Mevrouw Bergkamp stelt vast dat het voorstel met de 13 gemelde tegenstemmen en de 201 onthoudingen is aangenomen.

Mevrouw Bergkamp vervolgt de vergadering met agendapunt 9b, de herbenoeming van de heer Lievens.

9b. Herbenoeming van de heer L.H. Lievens tot lid van de Raad van Commissarissen

Mevrouw Bergkamp geeft aan dat de termijn van de heer Lievens overeenkomstig het rooster van aftreden aan het einde van deze vergadering afloopt. Mevrouw Bergkamp vertelt dat de heer Lievens in 2012 in zijn functie van commissaris is benoemd en hij dus herbenoembaar is voor een periode van vier jaar. Mevrouw Bergkamp geeft aan dat de heer Lievens reeds te kennen heeft gegeven zich beschikbaar te stellen voor herbenoeming en dat de Raad van Commissarissen hem wenst voor te dragen voor herbenoeming gelet op zijn gebleken deskundige inbreng. Mevrouw Bergkamp vervolgt door te zeggen dat de voordracht geschiedt op voorwaarde dat de aandeelhoudersvergadering geen gebruik maakt van haar recht andere kandidaten aan te bevelen om als commissaris te worden voorgedragen. Mevrouw Bergkamp stelt vast dat Reesink geen aanbevelingen van aandeelhouders heeft ontvangen en er daarom vanuit gaat dat de algemene vergadering geen gebruik wenst te maken van de gelegenheid om personen aan te bevelen.

Mevrouw Bergkamp stelt vast dat er geen vragen zijn en gaat over tot de stemming. Mevrouw Bergkamp constateert dat niemand zich wenst te onthouden of tegen te stemmen en dat daarmee het agendapunt is aangenomen met alle stemmen voor en geen onthoudingen.

Mevrouw Bergkamp vervolgt de vergadering met agendapunt 9c, de herbenoeming van de heer Van Delft.

9c. Herbenoeming van de heer F.L.H. van Delft tot lid van de Raad van Commissarissen

Mevrouw Bergkamp geeft aan dat de termijn van de heer Van Delft overeenkomstig het rooster van aftreden aan het einde van deze vergadering afloopt. Mevrouw Bergkamp vertelt dat de heer Van Delft in 2004 in zijn functie van commissaris is benoemd en daarmee twaalf jaar in functie is. Mevrouw Bergkamp zegt dat dit op grond van de statuten de maximale termijn is, tenzij de algemene vergadering anders besluit.

Mevrouw Bergkamp geeft aan dat de Raad van Commissarissen unaniem van mening is dat de heer Van Delft omwille van zijn kennis en ervaring een waardevolle bijdrage levert aan de Raad van Commissarissen en dat het daarom wenselijk is de heer Van Delft voor een nieuwe termijn te benoemen. Mevrouw Bergkamp geeft aan dat de heer Van Delft reeds te kennen heeft gegeven zich beschikbaar te stellen voor herbenoeming en dat de Raad van Commissarissen hem wenst voor te dragen voor herbenoeming voor een periode eindigend na afloop van de jaarlijkse algemene vergadering te houden in 2017.

Mevrouw Bergkamp vervolgt door te zeggen dat de voordracht geschiedt op voorwaarde dat de aandeelhoudersvergadering geen gebruik maakt van haar recht andere kandidaten aan te bevelen om als commissaris te worden voorgedragen. Mevrouw Bergkamp stelt vast dat Reesink geen aanbevelingen van aandeelhouders heeft ontvangen en dat ze er daarom vanuit gaat dat de algemene vergadering geen gebruik wenst te maken van de gelegenheid om personen aan te bevelen.

Mevrouw Bergkamp benadrukt nogmaals dat het gaat om een voorstel om overeenkomstig artikel 11 lid 2 van de statuten van de vennootschap te besluiten dat de heer Van Delft wordt benoemd voor een nieuwe termijn van een jaar, nadat hij al twaalf jaar heeft vol gemaakt. Mevrouw Bergkamp vraagt of men hierover het woord wil voeren.

De heer Rienks zegt het teleurstellend te vinden dat de heer Van Delft wel commissaris wil blijven, maar toch al zijn aandelen aan Gilde verkoopt. De heer Rienks zegt dat in het geval de heer Van Delft had willen worden herbenoemd voor een jaar, hij net als de heer Van Beuningen zijn aandelen zou moeten houden. De heer Rienks concludeert dat hij zal tegenstemmen.

Mevrouw Bergkamp zegt dat dit een helder standpunt is en geeft het woord aan de heer Ten Doeschate.

De heer Ten Doeschate zegt dat een commissaris volgens hem na drie termijnen van vier jaar hoort af te treden op grond van de code governance regels.

Mevrouw Bergkamp antwoordt dat er een uitzonderingsmogelijkheid is in de statuten van Reesink als de algemene vergadering van aandeelhouders daartoe besluit.

De heer Ten Doeschate zegt dat hij het niet over de statuten heeft, maar over wat common practice is.

Mevrouw Bergkamp zegt dat common practice maximaal twaalf jaar is en er daarom nu het uitdrukkelijk voorstel ligt om dit keer af te wijken van de twaalfjaartermijn.

De heer Ten Doeschate zegt tegen te zijn, omdat men zich aan de common practice moet houden. De heer Ten Doeschate zegt nog een tweede reden te hebben om tegen de herbenoeming van de heer Van Delft te zullen stemmen. De heer Ten Doeschate vertelt dat de heer Van Delft bij zijn aantreden aan de aandeelhoudersvergadering heeft toegezegd dat hij nadat hij zou terugtreden nog twee jaar zijn aandelen zou aanhouden, zodat hij geen enkele betrokkenheid zou hebben bij een eventueel later voor- of nadeel rond die aandelen en zijn vertrek. De heer Ten Doeschate constateert dat die termijn nu heel erg kort wordt. De heer Ten Doeschate vindt het vervelend dat de heer Van Delft is gaan tornen aan deze afspraak uit 2004 en dat het nu niet meer gaat om twee jaar maar om één jaar. De heer Ten Doeschate zegt dat deze nieuwe afspraak blijkbaar tot stand is gekomen met de toestemming van de rest van de Raad van Commissarissen. De heer Ten Doeschate zegt tegen de herbenoeming van de heer Van Delft te zijn.

Mevrouw Bergkamp dankt de heer Ten Doeschate en geeft het woord aan de heer Vos.

De heer Vos zegt dat men zich moet realiseren dat de kandidatuur van de heer Van Delft alleen maar aan de orde komt als de overname niet door gaat. De heer Vos stelt dat dat betekent dat als de overname niet door gaat het probleem van de heer Rienks ook is opgelost. De heer Vos vertelt dat hij de heer Van Delft elf jaar heeft meegemaakt en heeft leren kennen als een man die ongelooflijk scherp is in én de financiële dingen én de fiscale dingen. De heer Vos merkt op dat de heer Van Delft met zijn 6% aandelen een eigen belang heeft, maar hij meent dat de heer Van Delft altijd op een buitengewoon integere en hele scherpe manier heeft gewerkt en daarmee een grote steun voor de Raad van Commissarissen en voor het bestuur was. Verder meent hij dat de heer Ten Doeschate een en ander onjuist heeft weergegeven. De heer Vos zegt dat het destijds de vraag was of de heer Van Delft een block op zijn aandelen had van een jaar of een half jaar. De heer Vos vertelt dat er destijds een block gold van een half jaar voor de directie en de heer Van Delft het wonderlijk vond dat hij een jaar moest wachten, terwijl de directie dus slechts een

block van een half jaar had. De heer Vos zegt dat dat toen voor beiden gelijkgetrokken is naar een jaar. De heer Vos betreurt dit, omdat hij zelf graag aandelen Reesink had willen kopen, maar dat toen niet mocht. De heer Vos concludeert dat het doodzonde zou zijn dat de heer Van Delft weg is als de overname niet doorgaat, want dan gaat er een enorme hoeveelheid kennis en scherpte in financiële zin verloren.

Mevrouw Bergkamp geeft nogmaals het woord aan de heer Ten Doeschate.

De heer Ten Doeschate zegt de lezing van de heer Vos niet te delen, aangezien hij daar zelf voor gekozen heeft. De heer Ten Doeschate zegt nogmaals tegen te stemmen, aangezien het in strijd is met de corporate governance en om de reden dat de heer Van Delft de termijn niet in acht neemt, die hij zelf heeft aangeboden toen hij in 2004 als houder van een vijf plus pakket in de Raad van Commissarissen wilde komen. De heer Ten Doeschate vindt dat dat niet zo hoort, ondanks dat hij de heer Van Delft een prima en waardevolle commissaris vindt. De heer Ten Doeschate zegt dat er echter meer goede mensen zijn en dat er een tijd van komen en gaan is, waarbij het nu de tijd voor de heer Van Delft is om te gaan.

Mevrouw Bergkamp constateert dat er verder geen opmerkingen meer zijn en gaat over tot stemming.

Mevrouw Bergkamp stelt vast dat de heer Rienks met tien aandelen, de heer Van Leeuwen met drie aandelen en de heer Ten Doeschate met 2.500 aandelen wensen tegen te stemmen. Verder constateert Mevrouw Bergkamp dat niemand zich wenst te onthouden. Mevrouw Bergkamp concludeert dat het agendapunt is aangenomen met 2.513 stemmen tegen en geen onthoudingen. De heren Veerman, Lievens en Van Delft keren terug in de zaal en mevrouw Bergkamp feliciteert ze met hun herbenoeming. De heer Veerman neemt het voorzitterschap weer over en dankt de vergadering voor het in hem en de overige commissarissen gestelde vertrouwen en vervolgt de vergadering met de bespreking van agendapunt 9d, het voorwaardelijk aftreden per datum van afwikkeling van het bod en wel op voorwaarde van de afwikkeling van het bod en de heer Lievens en de heer Van Delft als leden van de Raad van Commissarissen zullen terugtreden.

9d. Voorwaardelijke aftreden, per de Datum van de Afwikkeling van het Bod en wel op voorwaarde dat de Afwikkeling van het Bod plaatsvindt, van de heer L.H. Lievens en de heer F.L.H. van Delft als leden van de Raad van Commissarissen

De voorzitter vraagt of men over dit agendapunt opmerkingen heeft.

De heer Ten Doeschate maakt bezwaar tegen het moeten terugtreden van de heer Lievens. Hij betreurt het dat de expertise van de heer Lievens, met name zijn ervaring in België, op deze manier verloren gaat. Terwijl die plek zometeen wel aan de heer Hendrikse wordt gegund.

De voorzitter dankt de heer Ten Doeschate en zegt dat Reesink ook heeft geprobeerd om de toekomstige rol van de heer Lievens te waarborgen.

De voorzitter gaat verder naar agendapunt 9e, dat betreft de voorwaardelijke benoeming per datum van de afwikkeling van het bod en wel op voorwaarde dat de afwikkeling van het bod plaatsvindt van de heer H.A. van Beuningen als lid van de Raad van Commissarissen.

9e. Voorwaardelijke benoeming, per de Datum van de Afwikkeling van het Bod en wel op voorwaarde dat de Afwikkeling van het Bod plaatsvindt, van de heer H.A. van Beuningen als lid van de Raad van Commissarissen

De voorzitter zegt dat over dit voorgestelde besluit moet worden gestemd en dat het besluit voorwaardelijk is aan het plaatsvinden van de afwikkeling van het bod en ingaat per de datum van de afwikkeling van het bod. De voorzitter vraagt wie hierover het woord wil voeren.

De heer Jorna zegt begrepen te hebben dat de heer Molenaar niet aanwezig is en vraagt of de heer Van Beuningen aanwezig is.

De voorzitter antwoordt dat de heer Van Beuningen niet aanwezig is.

De heer Jorna vindt het een minachting van de algemene vergadering wanneer men niet op komt dagen als kandidaat-commissaris en zal daarom tegen stemmen.

Uit de zaal komt de vraag waarom de heer Van Beuningen commissaris wil worden. Waarbij tegelijkertijd door dezelfde persoon wordt geconstateerd dat de heer Van Beuningen deze vraag niet kan beantwoorden nu hij er niet is.

De voorzitter zegt dat de heer Van Beuningen de vraag niet zelf kan beantwoorden, maar dat hier wel met hem over is gesproken. De voorzitter vertelt dat de heer Van Beuningen zijn commissarisrol wil vervullen in het belang van Reesink en dat hij daartoe gemotiveerd is.

De heer Dekker geeft aan dat aan de vergadering uitvoerig is uitgelegd dat het bod zoals dat op tafel is gekomen werkelijk tot het uiterste is opgerekt en dat het absolute maximum daarmee is bereikt. De heer Dekker vindt dit zorgelijk, want Todlin is niet zomaar een familievennootschap, het heeft diverse beleggers achter zich. De heer Dekker meent dan ook dat als dit een waanzinnig goed bod is de heer Van Beuningen in dat geval met een stevig risico voor zijn mensen en zijn achterban blijft zitten, net zoals andere grote aandeelhouders of grote certificaathouders dat doen. De heer Dekker heeft dus zijn twijfels bij hetgeen de Raad van Commissarissen heeft gezegd. Desalniettemin wenst de heer Dekker alle beleggers in Todlin veel succes bij de verdere belegging en spreekt hij zijn hoop uit dat zijn woorden aan de waarschijnlijk nieuwe commissaris worden doorgegeven.

De voorzitter zegt dat te zullen doen en geeft het woord aan de heer Snel.

De heer Snel zegt het eens te zijn met de opvatting van de heer Dekker over de heer Van Beuningen. De heer Snel voegt er nog aan toe dat de lijfspreuk van de heer Van Beuningen is: "*een beetje vent geeft dividend*". De heer Snel concludeert dat nu de aandeelhouders dividend wordt onthouden, hij tegen dit besluit is.

De voorzitter meent dat deze uitspraak afkomstig is van de neef van de heer Van Beuningen.

De heer Snel zegt dat de uitspraak van de heer Van Beuningen zelf is.

De voorzitter legt uit dat de uitspraak naar alle waarschijnlijkheid afkomstig is van de heer Frederik van Beuningen en niet van de heer Hein van Beuningen, over wie het nu gaat. Maar hij zegt dat het wel in de familie zal zitten.

De heer Ten Doeschate zegt niet goed te weten of een kandidaat in de zaal moet zitten of juist niet, zodat men vrij over hem of haar kan praten. De heer Vos merkt op dat de afwezigheid nu wordt geïnterpreteerd als minachting. De heer Vos vertelt dat de eerste president-commissaris die hij bij Reesink mocht meemaken, de heer Prof. mr. A.G. Lubbers was. De heer Vos zegt dat de heer Lubbers altijd wilde dat de kandidaat niet in de zaal zat en dat wanneer hierover gemopperd werd, hij het volgende zei: "*als u ja hebt gezegd, krijgt u hem vanzelf te zien*".

De heer Vos sluit zich aan bij de vorige sprekers, niet zijnde de heer Ten Doeschate. Hij geeft aan dat het netjes is om tijdens de vergadering de kandidatuur toe te lichten, zoals dat vorig jaar ook bij mevrouw Bergkamp is gebeurd, waarna de kandidaat de zaal vervolgens kan verlaten tijdens de stemming. Verder vraagt hij of de vergadering iets te zeggen heeft over deze agendapunten. Hij zegt dat men zojuist de commissarissen heeft herbenoemd voor het geval de overname niet doorgaat. Hij merkt op dat in het geval de overname wel doorgaat, men heeft besloten dat die commissarissen aftreden. Hij concludeert dat in het geval de overname doorgaat de vergadering niets te zeggen heeft over de benoeming van eventuele andere commissarissen. Hij zegt het een wonderlijk punt te vinden, aangezien men niet hoeft te stemmen als de overname niet doorgaat, want dan komen deze kandidaat-commissarissen niet in de Raad van Commissarissen, en als de overname wel doorgaat dan bepaalt Gilde zelf welk commissarissen zullen worden benoemd, want er is net gezegd dat de andere commissarissen in dat geval aftreden.

De voorzitter geeft het woord aan de heer Struycken.

De heer Struycken geeft aan dat hij werkzaam is bij De Brauw Blackstone Westbroek N.V. en dat hij optreedt voor Reesink. De heer Struycken antwoordt dat als gevolg van de terugtredingen van de heer Lievens en de heer Van Delft er twee vacatures zullen zijn. De heer Struycken geeft aan dat die nu of na settlement van het bod kunnen worden gevuld door de Raad van Commissarissen. De heer Struycken legt echter uit dat Gilde verwacht dat de benoemingen nu worden gedaan als voorwaarde voor het bod, zoals ook market standard is. De heer Struycken geeft aan dat als de komende twee besluiten niet worden genomen, de voorwaarden niet worden vervuld en het dan aan Gilde is om te beslissen of zij het bod desondanks gestand wil doen en het bod door wil laten gaan. De heer Struycken concludeert dat het korte antwoord is dat Gilde verwacht dat het nu op de agenda staat.

De voorzitter brengt het besluit in stemming. De voorzitter stelt vast dat de heer Rienks met tien aandelen, de heer Van Leeuwen met drie aandelen, de heer Ten Doeschate met 2.500 aandelen, de heer Jorna met 1.927 aandelen, mevrouw Heijkoop met 201 aandelen, de heer Stevense met twee aandelen en de heer Snel met 4.019 aandelen wensen tegen te stemmen. Verder constateert hij dat niemand zich van stemming wenst te onthouden. De voorzitter concludeert dat het agendapunt is aangenomen met de eerder genoemde tegenstemmen en geen onthoudingen.

De voorzitter vervolgt de vergadering met de bespreking van agendapunt 9f, het voorwaardelijk benoemen, per datum van afwikkeling van het bod en wel op voorwaarde van de afwikkeling van het bod, van de heer Molenaar als lid van de Raad van Commissarissen.

9f. Voorwaardelijke benoeming, per de Datum van de Afwikkeling van het Bod en wel

op voorwaarde dat de Afwikkeling van het Bod plaatsvindt, van de heer B.T. Molenaar als lid van de Raad van Commissarissen

De voorzitter zegt dat voor de voorwaardelijke benoeming van de heer Molenaar hetzelfde geldt als voor de voorwaardelijke benoeming van de heer Van Beuningen en er derhalve geen verdere toelichting nodig is.

De voorzitter brengt het besluit in stemming. De voorzitter stelt vast dat de heer Rienks met tien aandelen, de heer Ten Doeschate met 2.500 aandelen, de heer Jorna met 1.927 aandelen, mevrouw Heijkoop met 201 aandelen, de heer Stevense met twee aandelen en de heer Snel met 4.019 aandelen wensen tegen te stemmen. Verder constateert hij dat niemand zich wenst te onthouden. De voorzitter concludeert dat het agendapunt is aangenomen met 8.659 stemmen tegen en geen onthoudingen.

De voorzitter vervolgt de vergadering met de bespreking van agendapunt 9g, het voorwaardelijk benoemen, per datum van afwikkeling van het bod en wel op voorwaarde van de afwikkeling van het bod, van de heer Hendrikse als lid van de Raad van Commissarissen.

9g. Voorwaardelijke benoeming, per de Datum van de Afwikkeling van het Bod en wel op voorwaarde dat de Afwikkeling van het Bod plaatsvindt, van de heer A.J. Hendrikse als lid van de Raad van Commissarissen

De voorzitter brengt het besluit in stemming. De voorzitter stelt vast dat de heer Rienks met tien aandelen, de heer Van Leeuwen met drie aandelen, de heer Ten Doeschate met 2.500 aandelen, mevrouw Heijkoop met 201 aandelen, de heer Stevense met twee aandelen en de heer Snel met 4.019 aandelen wensen tegen te stemmen. Verder constateert hij dat niemand zich van stemming wenst te onthouden. De voorzitter concludeert dat het agendapunt is aangenomen met de eerder genoemde tegenstemmen en geen onthoudingen.

De voorzitter vervolgt de vergadering met de bespreking van agendapunt 10, de voorwaardelijke dispensatie.

10. Voorwaardelijke dispensatie van het in Royal Reesink's statuten opgenomen vereiste dat een rechtspersoon niet meer dan 1% van de geplaatste gewone aandelen op zijn naam mag hebben of gesteld mag krijgen (artikel 6.1 en artikel 6.4 van de staten van Royal Reesink)

De voorzitter zegt dat het hier gaat om een formeel punt. De voorzitter zegt dat in Reesink's statuten is opgenomen dat een rechtspersoon niet meer dan een 1% van de geplaatste gewone aandelen op zijn naam mag hebben of gesteld mag krijgen. De voorzitter legt uit dat dit betekent dat een persoon niet meer dan 1% van de geplaatste gewone aandelen op zijn naam mag krijgen en hij dus wel een groter belang mag houden, maar dat dat gecertificeerd moet zijn, tenzij de algemene vergadering daar ontheffing voor verleent. De voorzitter stelt daarom namens Reesink voor om River in het licht van het bod een vrijstelling te verlenen van deze 1% regeling vanaf het moment dat de afwikkeling van het bod aanvangt.

De heer Reesink leest de laatste alinea op pagina 89 van het jaarverslag voor: "*gezien het feit dat certificaathouders op hun verzoek, behoudens de hierboven aangeduide uitzonderingen, onbeperkt volmacht kunnen krijgen om te stemmen op alle aandelen waarvoor zij de certificaten hebben is er geen aanleiding om deze 1% regeling niet te handhaven*". Volgens de heer Reesink had de certificaathouder zelf tijdens de vergadering aanwezig moeten zijn om te stemmen voor een vrijstelling. De heer Reesink zegt dat hij tegen zal stemmen, omdat voor aandeelhouders en certificaathouders hetzelfde zou moeten gelden.

De heer Struycken geeft aan dat dit ook een voorwaarde van Gilde is voor het bod. De heer Struycken legt uit dat op het moment dat het bod doorgaat, het voor Gilde mogelijk moet zijn om te settle-en en een belang te nemen in de vennootschap. De heer Struycken zegt dat dat ook de reden is waarom mensen dan aanmelden, die verwachten geld en daarvoor moeten aandelen geleverd worden. De heer Struycken legt uit dat de aandelen bij Gilde terechtkomen en dat dit alleen maar kan als er afstand gedaan wordt van deze bepaling in de statuten. De heer Struycken concludeert door te zeggen dat het bod alleen maar door kan gaan als dit besluit genomen wordt.

De voorzitter geeft aan dat het besluit met een gewone meerderheid van stemmen kan worden

aangenomen, de helft plus één.

De heer Reesink herhaalt zijn eerdere opmerking dat hij zich niet aan de indruk kan onttrekken dat het management niet langer de baas is.

De voorzitter zegt daar anders over te denken, maar de mening van de heer Reesink te respecteren.

De voorzitter gaat over tot de stemming. De voorzitter stelt vast dat de heer Reesink met 230 aandelen, de heer Holstege met 1.034 aandelen, de heer Rienks met tien aandelen, de heer Van Leeuwen met drie aandelen, de heer Ten Doeschate met 2.500 aandelen, mevrouw Heijkoop met 201 aandelen, de heer Stevense met twee aandelen en de heer Van Heuven met 208 aandelen wensen tegen te stemmen. Verder constateert hij dat niemand zich wenst te onthouden. De voorzitter concludeert dat het agendapunt is aangenomen met de eerder genoemde tegenstemmen en geen onthoudingen.

De voorzitter vervolgt de vergadering met de bespreking van agendapunt 11, de rondvraag.

11. Rondvraag

Naar aanleiding van de vraag of Reesink het predicaat Koninklijk mag houden wanneer Reesink wordt overgenomen, geeft de voorzitter aan dat daarover navraag wordt gedaan, maar dat Reesink daar haar uiterste best voor doet.

Mevrouw Heijkoop zegt dat zij vanmorgen vroeg uit Brabant is vertrokken en bij aankomst op de vergadering alleen een kopje koffie heeft gekregen en verder niets. Mevrouw Heijkoop vindt dat men de vergadering een kopje koffie had moeten aanbieden, nu de vergadering al de hele middag duurt.

De voorzitter geeft mevrouw Heijkoop volledig gelijk en zegt dat er na de vergadering versnaperingen klaar zullen staan.

Mevrouw Belts onderschrijft het standpunt van mevrouw Heijkoop en doet de suggestie om in de toekomst een flesje water beschikbaar te stellen.

De voorzitter biedt zijn excuus aan mevrouw Belts aan.

De heer Van de Graaf vraagt hoeveel procent van de aandelen zich heeft aangemeld via de bank.

De voorzitter zegt dat dit pas bekend wordt op het moment dat de dataroom gesloten is op 8 juni 2016 en uiterlijk 10 juni 2016.

De heer Swinkels vertelt dat hij aandeelhouder was in VIBA en dat VIBA een werkmaatschappij was, waarvan Reesink ook aandeelhouder was. De heer Swinkels zegt dat de directie van VIBA destijds een ingelijst certificaat van VIBA had. De heer Swinkels vraagt of het niet mogelijk is om ook een ingelijst certificaat van Reesink te krijgen, nu men toch afscheid van elkaar gaat nemen en hij toch terug wil kunnen kijken op een mooie tijd in Zutphen.

De voorzitter zegt het een sympathiek voorstel te vinden en na te gaan wat de mogelijkheden hiervoor zijn.

De heer Swinkels zegt dat de voorzitter tijdens een algemene vergadering van aandeelhouders ooit heeft gesuggereerd een horloge te geven.

De voorzitter vertelt dat zijn horloge maar één wijzer heeft en men daar dus niet veel aan heeft. De voorzitter zegt dat de heer Swinkels een horloge krijgt, als hij op basis van de notulen kan aantonen dat hij daar recht op heeft.

De heer Reesink zegt dat zijn familie in 1786 het bedrijf Reesink is begonnen en hij nu zevende generatie is. De heer Reesink vertelt dat de zesde generatie, zijn vader en twee ooms nog voor Reesink hebben gewerkt, zijn vader was vertegenwoordiger en later commissaris, een oom was directeur, de andere oom was ook directeur en is ook nog even commissaris geweest. De heer Reesink zegt dat zij de laatste generatie waren die voor Reesink werkten, en dat zijn generatie, waarvan er tijdens deze vergadering ook nog drie aanwezig zijn, alleen maar certificaten of een paar aandelen hebben, geen blok. De heer Reesink vervolgt dat ook binnen de generatie van zijn kinderen er een aantal zijn met aandelen Reesink.

De heer Reesink zegt dat er nu iets gaat wijzigen. De heer Reesink vertelt dat hij de meeste aandeelhoudersvergaderingen heeft meegemaakt en dit zijn 40ste aandeelhoudersvergadering is, met zijn eerste aandeelhoudersvergadering in 1973. De heer Reesink schetst de aandeelhoudersvergadering van 1973. De heer Reesink vertelt dat de aandeelhouders om half elf in de kantine van Reesink werden ontvangen met voldoende koffie en thee. De heer Reesink zegt dat er toen ongeveer tien aandeelhouders waren en nog geen certificaathouders, met wie vervolgens de ontwikkelingen in de branche werden besproken tijdens een lunch bij het 's-Gravenhof in Zutphen. De heer Reesink vertelt dat op het moment dat er meer dan tien aandeelhouders kwamen, de vergadering door de toenmalig directeur de heer Glerum naar de middag werd verplaatst.

De heer Reesink zegt dat hij tijdens zijn 43 jaar van aandeelhoudersvergaderingen vijf directeuren heeft meegemaakt. De heer Reesink vertelt dat de heer Glerum de eerste directeur was, maar dat ook de heer Hilders een tijdlang directeur geweest is net zoals zijn oom Adrie Reesink. De heer Reesink legt uit dat dit een tijd was dat er vijf grote groothandels in Nederland waren, waarbij Helders en Van der Wal twee hele grote groothandels waren.

De heer Reesink vervolgt zijn verhaal door te zeggen dat Reesink rond 1985/1986 onder de leiding van de heer Glerum in staat was om kleiner en efficiënter te worden, filialen in Amsterdam werden gesloten om overeind te blijven. De heer Reesink vertelt dat na het pensioen van de heer Glerum de heer Ten Doeschate zijn positie overnam en dat de heer Ten Doeschate Reesink begon uit te bouwen. De heer Reesink zegt dat hij in 43 jaar ook negentien commissarissen heeft meegemaakt, die allemaal tien jaar of langer bleven zitten. De heer Reesink concludeert dat de continuïteit goed heeft gewerkt.

De heer Reesink zegt dat het voor hem vandaag wel een beetje een droeve dag is, omdat geluisterd hebbende naar de kleine aandeelhouders het vandaag het einde is van 230 jaar familiebedrijf. De heer Reesink begrijpt dat de tijden veranderen en dat men op de beurs kan worden overgenomen, maar hij spreekt zijn hoop uit dat het management er voor zal zorgen dat Reesink nog heel lang zal blijven bestaan. De heer Reesink heeft dan ook voor beide voorzitters een cadeau meegenomen, bestaande uit een gouden hamertje.

De voorzitter dankt de heer Reesink hartelijk. De voorzitter zegt de gevoelens van de heer Reesink te begrijpen, maar een andere verantwoordelijkheid te hebben dan de heer Reesink. De voorzitter vertelt dat hij veertien dagen geleden een aandeelhoudersvergadering voorzat bij USG People, waar de Japanners een bod op hebben gedaan. De voorzitter zegt dat de heer Mulder, die 20% van de aandelen had in USG People, afscheid moest nemen van zijn kindje, zijn bedrijf dat hij zelf had opgebouwd. De voorzitter benadrukt dat hij begrijpt dat dat emotionele momenten zijn en dat een aantal mensen dat hier vandaag ook zo voelen. De voorzitter zegt nogmaals dat het management de afwegingen in alle eerlijkheid heeft gemaakt en dat deze afwegingen vandaag ook besproken zijn met de vergadering. De voorzitter zegt dat het management haar verantwoordelijkheid voor het voorstel volledig zal dragen. De voorzitter vertelt dat de opmerkingen van vandaag niet zullen worden vergeten en dat het management, voor zover zij daar invloed op heeft, het voortbestaan van Reesink in het oog zal houden.

De heer Van der Scheer reageert op het verhaal van de heer Reesink en dankt hem hartelijk voor zijn woorden. De heer Van der Scheer vertelt dat hij als zoon van een smid weet hoe een hamer ter hand moet worden genomen en ook hij zelf in zijn jonge jaren aan het aambeeld heeft gestaan. De heer Van der Scheer zegt dat hij het smeden van zijn vader heeft geleerd en dat hij ook met Reesink zal smeden. De heer Van der Scheer concludeert dat hij zal blijven vechten voor de continuïteit van Reesink, ondanks dat er enkele opmerkingen zijn geweest dat hij na drie jaar uit Reesink zou worden gezet.

De voorzitter zegt voor de goede orde en met excuses, over de terecht gemaakte opmerking dat het management de vergadering zo lang heeft opgehouden zonder eten en drinken, dat er nu voldoende eten en drinken is en de bar nog lang open is.